

Giới thiệu Cẩm Dục

Thể loại: Ngược tâm, H cao

Nhân vật: Tô Tính Lan + Từ Tiểu Ngôn

Người con gái anh yêu lại phản bội anh để yêu người khác trong một lần say rượu anh nhìn nhầm cô thành người đó nên đã phát sinh quan hệ với cô nhưng thân phận của cô chỉ là người hầu còn anh lại là thiếu gia. Anh luôn dùng sự lạnh lùng của mình đối xử với cô liệu câu chuyện này sẽ đi đến kết cuộc như thế nào?

- "Thiếu gia, anh không yêu tôi sao còn giữ tôi bên cạnh".
- "Em là vợ của Từ Tiểu Ngôn này, tôi không cho phép em rời khỏi tôi".
- "Nhưng tôi không thể sống thêm được nữa, đứa bé này là con anh, mong anh sẽ nuôi nó".
- "Tô Tính Lan, tôi không cho em rời khỏi tôi".
- "Tôi xin lỗi".
- "Tô Tính Lan...tôi đợi em...dù kiếp này hay là kiếp sau chúng ta sẽ luôn bị ràng buộc bởi hai chữ Nhân Duyên".
- "Tôi xin lỗi".
- "Tôi còn chưa nói yêu em...Tô Tính Lan tôi yêu em...".

Bạn đang đọc truyện *Cẩm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Thiếu gia quái đản

- "Buông...buông ra...cậu chủ buông em ra".

Tô Tính Lan khó nhọc đẩy thân thể Từ Tiểu Ngôn ra khỏi người mình, thân hình hần cao lớn phủ lên thân hình bé nhỏ của cô, đôi mắt hần mơ màng thấp giọng nỉ non:

- "Tạ Dư đừng rời xa anh...Tạ Dư".

Trong cơn mê sảng do rượu gây nên, hần không ngừng kêu tên bạn gái mới bỏ đi của hần vài ngày trước.

Tô Tính Lan biết hần vì nhớ người cũ nên đã hiểu lầm cô thành cô ấy nên cố gắng đẩy gấn ra nhưng sức ép của hần quá lớn nên cô không ngừng cầu xin.

- "Cậu chủ...cậu chủ...cậu nhầm người rồi...mau buông em ra".

Cô càng đẩy ra hần càng ép sát vào, sức của cô làm sao có thể chống lại sức của hần chứ, tay hần cuồn cuộn cở quần áo cả hai, mặt cô đỏ bừng, không ngờ lại cùng cậu chủ làm ra loại chuyện ấy trong tình này.

- "Cậu...cậu chủ...".

Tiếng nói chưa kịp thốt ra hết liền bị bờ môi mạnh mẽ của hần phủ lên, bờ môi hần không ngừng ma xát môi cô đau rát, răng nanh hần khê cắn môi cô làm cô phát ra âm thanh trong cổ họng.

- "Ừm...um...".

Nhân cơ hội cô há miệng thở dốc, hần mạnh mẽ dùng lưỡi tiến vào khoang miệng cô rà soát khắp nơi hút lấy hương vị trà xanh trong khoang miệng cô...đợi tới lúc cô không chịu nổi hần mới buông ra.

- "Tạ Dư...anh muốn em...".

Hần mê mẩn sờ lên khuôn mặt cô rồi xé lấy phụ kiện còn sót lại trên người cô ra.

- "Cậu chủ...xin đừng...em là Tính Lan không phải Tạ Dư".

Cô chặn lấy bàn tay hắn đầu lắc nguầy nguậy, cô không thể để loại chuyện xấu hổ này xảy ra được, cô chỉ là cô hầu của hắn, cô không mơ tưởng hắn sau khi làm chuyện này liệu có chịu trách nhiệm với cô hay là ném cho cô xấp tiền rồi một cước đá văng cô ra khỏi nhà chứ.

- "Em nói dối...em nói dối".

Chưa kịp để cô lên tiếng hắn đã mạnh mẽ tiên vào, không một chút màn mờ đầu làm cô đau như khóc thét nhưng lại bị hắn hôn lấy làm âm thanh ấy chỉ nghẹn lại ở cổ họng, nước mắt trào ra. Cô mất đi đời con gái thật rồi, mất đi bởi cậu chủ của mình, cô chỉ nhắm mắt lại tuyệt vọng, số phận thật trớ trêu, nếu như lúc này cô không thấy hắn say mà đỡ hắn vào đây thì sẽ không xảy ra loại chuyện này.

Hắn tấn công không ngừng nghỉ làm trước mắt cô tối sầm rồi ngất lúc nào không hay, người phía trên bị rượu làm cho mê muội nên quên mất nhìn người phía dưới còn thức hay đã bị mình làm cho hôn mê.

Thức dậy đã là trưa của ngày hôm sau, cô nhú nhú mày, cơn đau khắp người truyền đến, cảnh tượng tối qua sập đến làm cô sinh ra cảm giác ghê tởm.

Cánh cửa phòng bật ra làm cô giật mình, nhìn rõ người phía trước thì trái tim giãy lên từng đợt lo sợ.

- "Cậu...cậu...".

"Chát".

Cô chưa nói xong đã bị hắn cho một bạt tai, miệng cô bắt đầu rỉ máu, khó hiểu nhìn người phía trước.

- "Dám nhân cơ hội lên giường với tôi...gan của cô cũng thật lớn".

Cô biết rồi, thì ra hắn cảm thấy có lỗi với người cũ nên đã đánh cô, mà hắn lại là chính người làm ra chuyện này.

- "Cậu chủ...tôi qua...".

"Chát"

Lần nữa cô tiếp tục bị đánh, máu chảy nhiều hơn, trên má dần xuất hiện dấu vết bàn tay hắn để lại ửng đỏ.

- "Chuyện tối qua quên đi...thật dơ bẩn".

Rút từ trong túi quần ra một chiếc khăn tay, hắn lau nhẹ bàn tay vừa đánh cô rồi ném chiếc khăn ấy vào sọt rác.

- "Nếu cô đã thèm khát chức Từ phu nhân đến nỗi leo lên giường với tôi như vậy thì tôi đây sẵn lòng cho cô".

Lời nói của hắn như ngàn mũi tên đâm vào tim cô, rằng cần lấy môi dưới đến bạt máu, cô đâu ham gì được làm Từ phu nhân chứ, chỉ là tại tối qua chỉ sợ sẩy một cái không ngờ mọi chuyện lại xảy ra như thế này, suy cho cùng cũng là lỗi ở cô đã giúp hắn lên phòng.

- "Sao? Còn không bằng lòng? Một tiện tỳ dơ bẩn".

Hắn nhếch môi đầy khinh bỉ nhìn cô đang cúi mặt xuống giường, chiếc chăn quần kỹ quanh người không để lộ sơ hở nào làm hắn cứ nghĩ cô là đang giả thanh cao trước mặt hắn.

- "Em...em".

- "Thôi không cần nói nhiều, cứ như vậy đi nhé".

Hắn chẳng nghe cô nói hết đã xoay lưng đi khỏi phòng, lúc này cô mới thốt ra hết nhưng hắn nào nghe thấy được.

- "Em muốn rời khỏi đây".

Chôn mặt vào lòng bàn tay, cô khóc nức lên từng hồi rồi nhanh chóng mặc đồ thoát khỏi căn phòng đáng sợ này.

Bạn đang đọc truyện *Cắm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Từ phu nhân

Cô lết thân hình đau nhức xuống nhà, mọi người nhìn cô với ánh mắt khinh bỉ làm cô rất khó chịu.

- "Tù phu nhân".

Đồng loạt người hầu hô to, sắc mặt cô càng âm trầm, cứ như là họ đang cười khẩy cô vậy.

- "Leo lên giường cậu chủ để được làm Từ phu nhân...cô thật là cao tay nha".

An Thụy một cô hầu từ xưa nay ghét cô, cô ta cũng muốn làm Từ phu nhân lắm nhưng cô lại đi trước một bước khiến cô ta càng ghét hơn, tay vịn về vạt áo nhìn cô nhếch nửa môi.

- "Thì sao? Nếu ghen tỵ với tôi sao cô không dùng cách này đi...biết đâu Từ phu nhân sẽ là cô đứng chân".

Cô đã mệt mỏi mà cô ta còn nói vậy, sức lực cạn kiệt khiến thân hình cô đổ xuống ngồi bệt dưới đất.

- "Phu nhân".

Lý Như nhìn cô thương xót chạy đến đỡ cô, hóa ra trong nhà này chỉ có Lý Như là hiểu cô, Lý Như không bao giờ tin cô làm trò bẩn thỉu như vậy.

- "Phu nhân không sao chứ...để em dìu phu nhân lên phòng".

Cô nhăn nhó mặt mày nhưng được Lý Như giúp thì không ngại cảm ơn.

- "Em không thấy chị dơ bẩn sao?".

Lý Như ngạc nhiên trước câu hỏi của cô, sao phu nhân có thể hỏi như vậy chứ.

- "Không...em tin phu nhân không phải là loại người như vậy?".

Lý Như tuy mới 16 tuổi nhưng rất hiểu chuyện, Lý Như luôn xem cô như là chị ruột trong nhà vì cô rất hay giúp Lý Như khi Lý Như ngày đầu tiên lạ lẫm vài căn nhà này làm việc.

- "Thật là...Lý Như em không cần giúp phu nhân đâu...phu nhân khỏe lắm cơ".

- "Chị An Thụy...chị sao có thể nói vậy...dù gì cũng là người một nhà và em cũng xem phu nhân như chị ruột mình".

Nghe An Thụy nói vậy Lý Như không khỏi gất lên, tính An Thụy ai mà chả biết, luôn ganh đua với người xung quanh mình, ai thua kém hơn một chút là lên mặt.

- "Em...".

An Thụy nhìn cô và Lý Như căm tức giậm chân bạch bạch bỏ đi, mọi người thấy vậy cũng dần giải tán nhưng khi đi không quên nhìn cô một cái rồi khinh bỉ.

- "Phu nhân ổn chứ?".

Nhìn đôi mắt Lý Như cô cảm thấy nó thật trong suốt và tinh khiết nên cô biết Lý Như là thật lòng giúp đỡ cô.

- "Đừng gọi chị là phu nhân nữa...cứ gọi là chị Lan đi sẽ thân thiết hơn".

- "Vâng".

Lý Như mỉm cười dìu cô về phòng cũ dành cho người hầu rồi chạy đi nấu cháo cho cô, giúp cô ăn rồi giúp cô nghỉ ngơi.

Trong giấc ngủ, cô vẫn bị cảnh đêm qua như con mộng mà đánh thức cô dậy, trán lấm tấm mồ hôi, cảnh đêm qua từ giờ chắc sẽ thành bóng ma trong lòng cô mãi...cô muốn quên nhưng chẳng thể nào quên được, chắc phải cần có thời gian.

Gạt đi lớp mồ hôi trên trán, cô bước dậy kéo tấm rèm cửa để ánh sáng lọt vào, hít một cái thật sâu, thật sáng khoái.

Cánh cửa bật mở, cô xoay người lại, ánh mắt hoảng sợ nhìn người phía trước.

- "Cậu...cậu chủ...".

Bạn đang đọc truyện *Cấm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Buông tha

Cô hốt hoảng nhìn hấn đang tựa lưng vào cửa mà nói không nên lời, đôi mắt chỉ tỏ vẻ sợ hãi làm hấn nhú mày.

Ném điều thuốc xuống đất, hấn dẫm lên cho khói tắt đi rồi bước đến chỗ cô.

Cô như vậy mà lùi từng bước đến khi lưng chạm tường thì càng sợ hơn.

- "Thiếu...thiếu gia...thiếu...".

Chưa kịp nói xong thì cảm truyền đến cảm giác đau đớn, chỉ thấy hấn nắm cầm cô đôi mắt híp lại.

- "Thiếu...chủ...đau".

- "Phải gọi là chồng chứ sao là thiếu gia được".

Hấn ghé lại tai cô thổi nhẹ một luồng hơi nóng khiến cô rùng mình, gương mặt cô tái nhợt.

- "Con mẹ nó cô sợ cái gì chứ?".

Hấn tức giận với thái độ của cô không khỏi quát lên, buông tay trên cầm cô ra, ngón tay không ngừng ma sát trên cánh môi cô rồi mạnh mẽ dùng môi mình ngậm nó. Cắn một cái khiến môi cô bật máu, cô khẽ kêu đau, nhân lúc cô hé miệng hấn dùng lưỡi của mình xông thẳng vào trong mà cắn quết.

Cô cảm thấy không khí xung quanh như bị trút dần, hai mắt mở to nhìn hấn chăm chăm thế mà không ngờ hấn cũng nhìn cô làm cô liên đảo mắt nhìn nơi khác.

Hấn thấy thế thì càng tức giận hơn, bàn tay bắt đầu lần mò trong chiếc áo cô đang mặc, bàn tay lạnh lẽo ấy cứ như vậy đi chuyển xung quanh trên làn da nóng của cô làm cô khó chịu.

Lấy tay đẩy hấn ra, mắt đã bị phủ một màn sương mỏng.

- "Thiếu gia...xin cậu thận trọng".

Hấn chỉ hừ một cái, rút thêm điều thuốc quẹt lửa mà hút, miệng phả ra làn khói mờ.

- "Thận trọng? Chẳng phải cô đã tự ý leo lên giường tôi sao?".

- "Thiếu gia...tôi qua chỉ là sự cố".

- "Cho dù là sự cố hay không thì cô cũng đã đạt được cái mà bao phụ nữ thèm khát *Tủi phu nhân*".

Hấn ném điều thuốc ra cửa sổ, tay nắm lấy bàn tay của cô kéo lại.

- "A...thiếu gia...cậu".

Bé cô lên thả bịch xuống giường, hấn đè lấy thân thể của cô.

Cô vùng vẫy thoát ra thì bị hấn ghì chặt.

- "Xin cậu buông em ra...em xin cậu".

- "Đây không phải là điều cô muốn sao? Vậy tôi giúp cô thỏa mãn".

Hấn nhanh chóng hít lấy hương vị xung quanh cổ cô, mùi vị trà xanh làm người ta có cảm giác thoải mái này thật khó cưỡng. Môi xâm chiếm lấy khoang miệng cô, tay xé lấy chiếc áo cô đang mặc thành hai mảnh rồi xé luôn thứ nội y ấy làm lộ làn da trắng mịn bên trong.

- "Thiếu gia...làm ơn buông em ra...".

Nước mắt cô dần chảy ra hai bên, hấn hơi khựng lại...lần đầu tiên hấn thấy con gái khóc...thật...lần đầu tiên.

Nhìn cô một cái, hấn ngồi dậy sửa lại chiếc áo nhả vài chỗ của mình rồi bước ra khỏi phòng, cô giờ đây cảm thấy mệt mỏi, tay quơ lấy chiếc chăn mỏng mà khóc nức lên.

Bạn đang đọc truyện *Cảm Dục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Không cho cô ta dùng cơm

Lý Như run rẩy nhìn cô xơ xác, đau xót giúp cô thay bộ đồ mới.

- "Phu nhân...người có ớn không hay để em mời bác sĩ?".

Cô lắc lắc đầu không muốn, cổ họng khô khốc không phát ra tiếng, cánh môi đau rát vì bị hấn cắn sưng tấy. Đầu đau như búa bổ, cảm giác lạnh lạnh truyền đến khiến cô rùng mình một cái rồi nằm trong chăn lìm đim ngủ.

- "Phu nhân...".

Lý Như gọi cô nhưng thấy cô ngủ nên đành thôi, khép chiếc cửa thật nhẹ nhàng để cô không tỉnh giấc rồi bước ra ngoài.

- "Lý Như...em không cần phải chăm sóc cô ta đâu? Cậu chủ nói cứ đối đãi cô ta như người hầu thôi".

An Thụy kéo cánh tay Lý Như cản dận.

- "An Thụy chị sao kì vậy? Rõ ràng chị ấy là phu nhân của chúng ta mà?".

- "Nhưng cô ta cũng chỉ là một con hầu leo giường cậu chủ mới được như bây giờ".

An Thụy khoanh tay không khỏi trong lòng khinh bỉ cô.

- "Nhưng...".

- "Em làm sao thì làm nếu để cậu chủ phát hiện...xem như em tới số đi".

An Thụy nói xong bỏ đi để Lý Như đứng một mình lẩm bầm.

- "Nhưng em làm sao có thể bỏ mặc người có ơn với mình chứ?".

- "Chào cậu chủ".

- "Ừ".

Hắn phất tay những người làm đang chào mình.

- "Phu nhân đâu?".

- "Dạ...cô ấy đang ngủ".

Hừ...ngủ sao? Cô ta suốt ngày ngủ.

- "Hôm nay không được cho cô ta ăn cơm".

- "Vâng".

Sải từng bước dài lên bậc thang rồi vào phòng, hắn thả mình nằm xuống chiếc giường lớn, tay đặt lên trán.

- "Rốt cuộc cô ta muốn làm gì chứ?".

Lôi chiếc điện thoại từ túi quần ra, hắn bấm vào dãy số quen thuộc "Tạ Dư", ngón tay nửa muốn ấn vào, nửa lại thôi, cứ như vậy một hồi lâu cuối cùng hắn chỉ đành buông điện thoại xuống.

Tiếng gõ cửa phòng vang lên làm hắn bừng tỉnh.

- "Cậu chủ..đã tới giờ cơm...mời cậu xuống dùng bữa".

- "Được rồi, lát tôi xuống".

Dưới bếp...

- "Lý Như em muốn cãi lệnh cậu chủ sao?".

An Thụy hốt hoảng nhìn Lý Như đang bê com lên cho cô mà can ngăn.

- "Nhưng phu nhân sẽ đói mất".

- "Thế em muốn bị đuổi việc sao?".

An Thụy giật lại khay com đặt lên bàn can ngăn Lý Như sẽ lấy lại.

- "Chị An Thụy...".

- "Chị đã bảo là không được...cậu chủ đã có lệnh không cho cô ta dùng com mà".

- "Nhưng...".

- "A...cậu chủ".

Tiếng của một người hầu khác vang lên làm hai người kia giật mình luống cuống đi vào trong bếp như không có chuyện gì xảy ra.

Từ trên cầu thang, cô mệt mỏi bước xuống phòng bếp, thấy hấn thì liền lảng tránh sang một bên.

- "Phu nhân...cậu chủ ra lệnh không cho cô dùng com".

Người hầu giả vờ kính cẩn nhưng trong lòng không khỏi nể nang cô bản thủ.

- "Sao có thể chứ?".

Cô sừng sốt nhìn người hầu rồi nhìn lấy hấn đang thông dong dùng bữa rồi mệt mỏi quay đi.

Rốt cuộc thì từ bây giờ cô ngay cả tư cách cũng không bằng một người hầu.

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tạ Dư quay trở lại

Chân cô mới chạm đến cầu thang thì tiếng chuông cửa reo lên, ai cũng thắc mắc giờ này mà ai còn đến vậy?

Hấn không nói không rằng liếc mắt nhìn cô, cô hiểu ý liền ra mở cửa.

Cánh cửa mở ra, đập vào mắt cô là một cô gái xinh đẹp, mặc chiếc váy màu đen bó sát tôn lên vẻ quyến rũ của cô ta.

- "Xin hỏi...cô là...?".

- "Tôi là người yêu chủ nhân căn nhà này".

Cô ta không để cô nói hết đã héch mặt lên giọng.

Người yêu của cậu chủ?

- "Còn không mau tránh ra để tôi vào, người hầu mà cứ ngáng đường là sao?".

Chánh chọe - hai từ đầu tiên xuất hiện trong đầu cô khi tiếp xúc với cô ta, mắt cảm tình.

Hấn ngồi trong này thấy cô mãi chưa vào nên ra xem thử, hấn ngạc nhiên khi thấy cô ta, người mà hấn thương nhớ nay đứng trước mặt hấn nhưng không còn hồi hộp hay tìm gặp nhanh khi còn yêu nhau nữa, hấn cũng chẳng biết tại sao?

- "Tiểu Ngôn".

Cô ta sừng sốt nhìn hấn, thu lại dáng vẻ chánh chọe lúc nãy và thay vào đó là sự hiền thực yêu kiều, mắt rung rung lệ nhìn hấn say đắm.

- "Tiểu Ngôn...em...em nhớ anh".

Chưa để hấn phản ứng cô ta đã sà vào lòng hấn nức nở, tay hấn tính ôm cô ta nhưng không hiểu sao mắt lại đưa về phía cô đang đứng nhìn, hai tay dùng

ở không trung rồi đẩy cô ta ra.

- "Em về đây làm gì?".

- "Anh...em nhớ anh...hắn ta hãm hại em...em rất nhớ anh...làm ơn tha lỗi cho sự ngu ngốc lúc đó của em...em xin lỗi".

Là cô ta cầu xin sự tha thứ của hắn sao?.

Hắn chỉ nhìn một cái rồi thờ dài.

- "Vào nhà trước đi".

Ba người nối đuôi nhau vào nhà, cô ta vào đây thì nghĩ như là mình đang vào chính nhà mình vậy.

Ngồi xuống ghế, tay hắn nâng li trà uống, cô thì vào bếp lấy thêm trà cho cô ta.

- "Em khỏe chứ?".

- "Em thật tội tệ...hắn ta chưa từng đối xử tốt với em ngày nào".

Cô ta méo máo, nếu làm như vậy chắc hắn sẽ động lòng và sẽ yêu thương mình trở lại.

- "Vậy...bây giờ em ở đâu?".

Dù gì cũng là người mình từng yêu đến phát điên, hắn không thể nói nặng lời.

- "Em không có chỗ ở".

Cúi gầm mặt xuống đất, cô ta không thể thấy khuôn mặt khó chịu của hắn đang nhìn cô bê trà mà ngã dưới đất, bình trà chưa vỡ nhưng cô ngã thì rất là đau a.

Những người hầu thì khúc khích cười đùa nhìn cô.

- "Còn không mau đỡ phu nhân dậy".

Lời nói vừa phát ra, những người hầu, cô ta, cô, ngay cả hắn cũng không thể tin lời mình vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Cảm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Anh thích cô hầu lúc này?

Tạ Dư dùng ánh mắt đắm chiều nhìn hắn chăm chăm, hắn từ trước tới nay lạnh lùng bỏ qua mọi thứ vì cô ta mà sống đi chết lại mà giờ đây xem cô ta như không khí đi quan tâm một con hầu không hơn không kém.

Cảm nhận được có ánh mắt nhìn mình, hắn quay lại thì mắt chạm mắt cô ta.

- "Chuyện gì?".

Cô ta lắc đầu mỉm cười nhưng trong đầu không ngừng phân tích hành động lúc này của hắn.

Cô đã đi lên phòng giờ phòng khách chỉ còn lại hắn và cô ta.

Hai người không nói câu gì, hắn hút một điếu thuốc, không khí ở đây trở nên thật âm trầm, từng đợt khói thuốc cứ bay vào không gian khó chịu.

- "Tiểu Ngôn...".

- "Gọi anh là Từ thiếu gia, đừng gọi tên anh".

Hắn lạnh lùng cắt lời cô ta làm cô ta cứng họng.

Tại sao chứ? Chẳng phải lúc trước hắn yêu cô ta rất nhiều và cũng chỉ có mình cô ta mới được gọi thẳng tên hắn. Hay là vì cô? Tay cô ta nắm chặt gấu váy, mắt hạ thấp xuống làm cho hắn không biết được cô ta nghĩ gì..

- "Anh thích cô hầu lúc này?".

Cô ta nghiêng đầu hỏi hần.

Câu hỏi này khiến hần hơi giật mình nhưng không để lộ ra ngoài, sao cô ta lại hỏi vậy? Yêu cô? Cô có đặc cách để hần yêu sao? Cô chỉ là con hầu thấp hèn luôn tìm cách để leo lên giường của hần...một công cụ làm ấm giường mới mẻ.

- "Em hơi lo chuyện bao đồng rồi đó".

Hần hơi tức giận nói, cảm thấy sau câu hỏi ấy thật không thoải mái chút nào, lắc lắc cái cổ, hần đứng dậy bước đi về phòng.

- "Còn nữa, phòng của em sẽ là lầu 2 phía bên trái".

Bỏ mặc cô ta hần không chút quay lại nhìn cô ta dù chỉ một giây.

Bước đến gần phòng cô, cánh cửa chỉ khép hờ, hần có thể thấy đáng về cô đang ngủ...tựa một thiên thần bị gãy cánh.

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Anh ấy là của tôi

Từ khi Tạ Dư quay về đây, không khí trong căn nhà này chẳng bao giờ ổn, không ổn nhất vẫn là cô, lúc này cũng gặp ánh mắt cay ghét của cô ta như hôm qua chẳng hạn.

Hôm qua...

Cô bê chậu cây ra vườn để tưới nước, dù là Từ phu nhân nhưng cũng không tránh khỏi sự gièm pha của mọi người bởi thân phận người hầu trước kia...cũng có thể tránh mặt được hần vì hần bận công việc cả ngày, có đôi khi hần chẳng thèm về nhà, thế cũng ổn...cô sẽ dễ thở hơn.

Cúi người đặt chậu cây xuống thì bất ngờ một lực đẩy từ phía sau đẩy làm cô ngã, chậu cây bể tan, mảnh sứ cửa vào cánh tay đau rát, máu chảy một đường nhỏ.

Chống tay ngồi dậy quay đầu về phía sau, cô mới nhìn rõ người kia.

- "Tạ...Tạ Dư".

Cô ta đứng đó, ánh mắt như có như không nhìn cô rồi nhìn xuống móng tay đỏ chót của mình.

- "Sao cô đẩy tôi?".

- "Tôi thích đó thì sao nào?".

Cô ta khinh thường nhìn cô một lượt từ trên xuống dưới.

- "Tôi không hiểu sao...một con hầu như cô đã dùng thủ đoạn gì để có thể leo lên giường của Tiểu Ngôn vậy?".

Mắt cô sụp xuống, vết xước trên cánh tay chẳng thấy đau nữa, sập cũng nghĩ cô dùng thủ đoạn để được leo lên giường hần, chẳng ai biết nguyên nhân thật sự cả, họ chỉ nhìn vào hiện thực.

- "Sao? Không nói được à? Hahaaa".

Cô ta cười to lên, nhìn cô bây giờ lem lem đất của chậu cây chẳng khác gì một con mèo hoang, nếu động vào dù chỉ là cái tóc cũng sẽ nhảy dựng lên sao?

- "Tạ Dư...cô".

- "Đừng gọi tên tao...mày gọi sẽ làm nó bần đó, hiểu chứ?".

Cô ta cắt ngang lời cô, tay nắm lấy tóc cô, da đầu cô đau nhức, tay muốn gỡ tay cô ta ra nhưng không được.

- "Buông tôi ra...buông tôi ra".

- "Tôi nói cho cô biết anh ấy là của tôi, cô đừng hòng chạm vào anh ấy nữa".

Thả tóc cô ra, cô ra xoay người đi.

- "Chẳng phải lúc trước cô phản bội thiếu gia để theo một lão già sao?".

Bốp.

Lời nói cô vừa dứt thì bên má truyền đến cảm giác đau rát, khóe môi rỉ máu.

Cô ta là đang tức giận nhìn cô, hai mắt đỏ ngầu, nếu ánh mắt có thể giết người thì không biết cô đã chết bao nhiêu lần rồi.

- "Cô câm miệng cho tôi, đừng nghĩ mình là Từ phu nhân thì có thể khinh thường tôi".

Nói xong liền đi vào nhà xem như không có chuyện gì xảy ra.

Cô thì đau vì cái tát của cô ta mà yếu đuối khóc chứ, lau đi vết máu trên khóe môi, cô đứng dậy thu dọn đồ đạc vội vã đi.

Bạn đang đọc truyện *Cảm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Ngủ cùng một phòng

Thức tỉnh sau câu chuyện hôm trước, cô bước chân lên phòng mình, bàn tay xoa lấy bụng mình, dạo này cô cứ cảm thấy rất khó chịu, lúc thì đau bụng, lúc thì buồn nôn, chắc phải đi khám thôi.

- "Này Tô Tính Lan".

Lại là cô ta, rảnh quá luôn kiếm chuyện với cô quá vậy.

- "Gi?".

Cô lạnh lùng trả lời.

- "Mày dám trả lời với chủ thể hả?".

Cô ta điên cuồng vỗ lấy cô nhưng cô né ra làm cô ta đâm vào bờ tường.

- "Cô xem lại ai mới là chủ hả?".

Lời nói của cô khiến cô ta cứng họng không nói được gì, tay nắm chặt tức giận, bờ vai run run.

Cô xoay người lên phòng, từ nay cô phải thật mạnh mẽ thì mới sống được trong cái xã hội thượng lưu này. Nếu mãi nhu nhược thì có thể một lúc nào đó cô phải chết mất.

Cô ta nhìn cô đi lên phòng mà chỉ hận không lao lên đánh.

- "Tô Tính Lan, mày đợi đó".

Tôi hôm ấy...

Hắn mệt mỏi bước vào nhà, công việc có chút trục trặc nên hắn không được nghỉ ngơi dù một chút.

Nhắm đôi mắt lại có cuồng đen mờ nhạt lại một lát, cảm nhận có bàn tay đang mát xa cho mình nên liền mở mắt.

- "Em sao còn chưa ngủ?".

Hắn lạnh lùng nhìn cô ta rồi đứng dậy định lên phòng nhưng cô ta níu tay lại.

- "Tiểu Ngôn, sao bây giờ anh lạnh nhạt với em vậy?".

Hắn nhìn cô ta một cái rồi gạt bỏ tay.

- "Tôi cho em ở nhờ ở đây đã là quá phận rồi, chẳng phải lúc trước em khinh tôi nghèo để chạy theo một lão già sao?".

Đúng là câu nói của hắn đã chọc đúng tim đen của cô ta, cô ta không khỏi cắn môi.

- "Nhưng em chỉ yêu mình anh...".

- "Tôi không cần nghe mấy lời này, em cứ tạm ở đây, khi nào tìm được nhà mới liền rời đi".

Hắn để cô ta cứng họng mà đi lên phòng cô.

- "Còn chưa ngủ sao?".

Cô giật mình quay lại nhìn hắn, hắn thấy cô như vậy liền không nói gì ngả lưng xuống giường nằm.

- "Thiếu gia...này là phòng của tôi".

- "Tôi mặc kệ, để im tôi ngủ".

Hắn mặc kệ cô đang há miệng mới nói mà nhắm mắt chìm vào giấc ngủ.

Nhìn hắn ngủ cô không khỏi nghĩ trong lúc ngủ hắn lại có thể như đứa trẻ mà say giấc, mọi phiền lo âu cũng ta biến.

Cô chưa kịp đứng dậy đi sang phòng khác ngủ đã bị cánh tay rắn chắc của hắn kéo ôm vào lòng mà chẳng nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Cảm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đừng mà thiếu gia!!!

Hắn ôm chặt lấy eo cô, mũi hít hương thơm hoa oải hương trên tóc cô, đôi mắt muốn ngủ nhưng lại bị chính tư thế ám muội này đánh thức dục vọng lâu ngày của mình.

Cô cảm nhận hắn muốn làm gì liền hoảng hốt né tránh bàn tay đang không ngừng sờ mó trong thân thể mình.

- "Thiếu gia...um...um...".

Lời nói chưa kịp phát ra liền bị chặn lại bởi nụ hôn tựa như sấm của hắn làm cô mê muội.

Chiếc lưỡi của hắn đảo một vòng trong khoang miệng cô rồi trêu đùa lấy chiếc lưỡi của cô một hồi lâu, cô như mất hết không khí, hắn vội tách ra làm cho sợi chỉ bích của cả hai kéo dài rồi đứt quãng.

- "Thiếu gia...chẳng phải anh nói chỉ ngủ thôi sao?".

Cô đỏ mặt đẩy hắn ra nhưng bị hắn giữ lại.

- "Cô không biết bây giờ nhìn cô rất mê hoặc sao?".

Cô nhìn xuống mình, chiếc áo đã bị xốc lên từ khi nào để lộ da thịt trắng nõn bên trong.

- "A...".

Cô vội kéo áo xuống, tay hắn thế nhưng ngăn cản hành động của cô rồi nắm tay cô kéo lên đầu.

Từng nụ hôn thả xuống như mưa lên người cô để lại vài dấu đỏ ửng.

- "Đừng mà thiếu gia a...".

Thân thể bỗng chốc bị hắn chiếm lấy, vòng eo bị nắm lại đưa đẩy dục vọng của hắn, cô cảm thấy cơ thể mình bây giờ rất nóng, lúc đầu chỉ là như ngọn lửa nhỏ nhưng từ từ đã biến thành cơn bão lửa.

Cô cũng nhận thức được rằng, lúc trước hắn luôn bá đạo chiếm lấy thân thể cô nhưng bây giờ lại rất dịu dàng y như hai người khác nhau.

Nhìn hấn đang trên người mình vừa chuyển động vừa hôn, cô biết rằng có lẽ mình đã yêu một người chẳng bao giờ với tới này.

- "Đang nghĩ gì?".

Hấn bắt chợt hỏi làm cô giật mình lắc đầu.

- "Từ hôm nay trở đi, em sẽ là vợ của Từ Tiểu Ngôn này".

Bá đạo tuyên bố, hấn không để cô kịp ngạc nhiên đã đưa nụ hôn mạnh mẽ tiến vào làm cô ngạt thở.

Ngoài cửa, một ánh mắt căm tức nhìn hai người ân ái, tay bầu vào nhau làm cho máu nhỏ ra vài giọt li ti.

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Gây sự

Tình cảm mãnh liệt qua đi, hấn ôm lấy cô mà ngủ tới tận sáng.

Lúc tỉnh dậy, cô thấy hấn nhìn thân thể không một mảnh vải của mình chăm chăm liền đỏ mặt tía tai lấy chăn che đi.

- "Che gì? Những thứ cần thấy đã thấy rồi còn che gì nữa?".

Hấn kéo chiếc chăn sang một bên rồi tự dung tức giận đi vào phòng tắm trong tình trạng lỏa thể.

Cô thừa lúc hấn vào nhà tắm liền mặc lấy đồ về phòng lúc trước của mình tẩy rửa sạch sẽ rồi mới tới nhà bếp.

- "Ai nha...chẳng phải là cô hầu được thiếu gia sủng sao lại phải xuống bếp thể này?".

An Thụy tay vừa nhặt rau vừa héch mạt nhìn cô khinh bỉ.

- "Chị An Thụy chị thôi đi".

Lý Như không nặng không nhẹ quát An Thụy làm cô ta hơi cứng người.

- "Lý Như chị có làm gì em đâu sao em gắt chị".

- "Chị suốt ngày si nhục phu nhân thể mà được à".

Lý Như trừng mắt nhìn An Thụy một cái rồi quay qua cô.

- "Phu nhân, người ổn chứ?".

Cô nhìn Lý Như, tuy còn nhỏ nhưng rất biết điều.

- "Không sao, chị không sao cả".

- "Vâng, vậy phu nhân đợi chút thiếu gia xuống ăn sáng luôn thể".

- "Ừ".

Nhìn cô và Lý Như trò chuyện vui vẻ, An Thụy hận không thể một ngụm mà nuốt cô vào bụng, thật đáng ghét mà.

- "Thì cũng là loại đàn bà ham vinh hư thôi mà".

Bất chợt một giọng nói vang lên chanh chua không ai khác là Tạ Dư. Cô ta mặc chiếc đầm đen hở nửa lưng bó sát body nhìn vừa quyến rũ vừa khiêu gợi nhưng nghĩ đến cái mặt cô ta thật muốn cào xem trên đó đã mất bao nhiêu ki lô phan trang điểm.

- "Thì em cũng là loại người ấy thôi".

Hấn từ trên cầu thang đi xuống, tay xắn lấy ống áo của mình rồi liếc Tạ Dư cùng mọi người xung quanh một cái làm Tạ Dư run bắn.

- "Thiếu gia buổi sáng vui vẻ".

Người hầu đồng loạt hô to rồi bắt đầu tiếp tục công việc của mình.

- "Còn đứng đó làm gì? Không mau ngồi xuống ăn sáng?".

Hắn này là đang nói ai vậy? Cô hay là Tạ Dư?

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Âm mưu (1)

Tạ Dư nghe hắn nói vậy liền mỉm cười e ngại ngồi xuống nhưng "xoạch" chiếc ghế bị kéo ra làm cô ta ngã xuống đất đau ê ẩm.

- "Anh...Ngón".

Cô ta lấp bắp nhìn hắn rồi nhìn cái chân đang để dưới chiếc ghế lúc nãy của hắn.

- "Tôi nói Tinh Lan chứ không phải cô".

Âm thanh lạnh lùng, trong phút chốc này cách xưng hô của hắn dành cho cô ta hoàn toàn thay đổi từ anh em sang tôi và cô một cách xa lạ.

Cô ta mím chặt môi đứng dậy bước đi, lúc đi ngang qua cô thì không quên trừng mắt, tay bấu chặt lấy bờ vai của cô làm cô nhúu mày đau đớn.

- "Tao ghi nhớ mối thù này mày dành cho tao".

- "Còn không mau ngồi xuống".

Hắn không kiên nhẫn nhìn cô đang bị cô ta đe dọa mà nạt nộ.

Đi chậm hết mức có thể rồi ngồi vào bàn, cô không dám nhìn mặt hắn vì một phần là sợ hắn, một phần là hơi đột ngột khi hắn cho cô ngồi cùng bàn dùng cơm a.

- "Ăn đi, tôi còn công việc".

Suốt cả bữa ăn, người tĩnh lặng, người e sợ ngồi cùng bàn làm cho người hầu ở đây một phen xem tấu hài mà.

Hắn có công việc phải đi nên bây giờ căn nhà chỉ còn người hầu và cô, sau bữa sáng này, người hầu ở đây đã phải kiêng nể cô vài phần vì biết rằng cô đã nắm giữ được chức bà chủ ở đây rồi.

- "Haizz, không ngờ Tinh Lan thế mà một bước lên mây a".

Một cô hầu thờ dài nãy nê.

- "Đúng vậy a...lúc trước tôi mê hoặc thiếu gia mãi mà chả được, không biết cô ta làm cái gì mà hay thế nhỉ?".

- "Chẳng phải là bày trò leo giường mới được sao?".

Hai cô hầu này đang nói chuyện từ đâu Tạ Dư mang khuôn mặt tức giận bước ra làm hai người kia sợ hãi.

- "Cô Dư".

- "Các người muốn được như cô ta không?".

Nghe cô ta nói vậy, hai người này nhìn nhau rồi gật đầu lia lịa.

- "Lại đây".

Chẳng biết họ nói gì, chỉ thấy ba người này chụm đầu to nhỏ rồi cười bí hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Âm mưu (2)

Tối đến, hần bước vào nhà, vẫn như mọi hôm cơ thể mệt mỏi của hần đổ rạp xuống chiếc ghế sofa như kiệt sức.

- "Phu nhân, người mau đưa cafe ra cho cậu chủ đi".

Một cô hầu tay cầm tách cafe nhìn cô nói, ánh mắt cô ta chốc chốc liếc xung quanh.

- "Được".

Cô không ngần ngại tay nhận lấy tách cafe đưa ra cho hần mà không thấy được cô hầu lúc này nhoen miệng cười thầm.

- "Thiếu gia...cậu uống cafe...".

Cô không khỏi lắp bắp khi đứng trước mặt hần vì trong cô luôn tạo ra một cảm giác sợ hãi mà không biết từ đâu tới.

Hần nhìn cô gật đầu, tay nhận tách cafe đưa lên miệng nhấp một miếng rồi tức khắc phun ra, ném tách cafe xuống đất tan tành, ánh mắt nhìn cô lạnh lùng.

- "Con mẹ nó em dám bỏ bột ớt vào cafe cho tôi uống".

Cô sợ hãi nhìn hần rồi nhìn những mảnh vỡ vương vãi dưới đất.

- "Thiếu...thiếu gia...em...em không...".

Trong nhà bếp...

- "Này, xem cô ta lần này chết chắc rồi".

Cô hầu lúc này nhìn cô mà cười ha hả, tay ôm vai cô hầu khác.

- "Cô Dư cao tay thật đấy".

Một cô hầu khác nhìn Tạ Dư mà thần phục.

Hừ, chỉ là một chút chuyện nhỏ khởi đầu mà thôi.

Ánh mắt cô ta âm trầm nhìn cô đang run rẩy ngoài kia một cách đáng sợ.

Nhìn cô lắp bắp như sắp khóc, tay xoắn xuýt vào nhau làm hần cứng miệng, hạ nhẹ con tức giận xuống, dù sao cũng chỉ là ly cafe nhỏ, hần cũng không nên làm cô sợ hãi như vậy.

- "Thôi được rồi, em về phòng đi".

Hần phẩy tay rồi ngồi xuống gọi người ra thu dọn những mảnh vỡ mà cô vẫn cứng chân vì vẫn sợ đứng như đinh đóng cột, hần thấy vậy liền nhếch môi một cái.

- "Không đi được? Vậy tôi bế em lên phòng".

Cô chưa kịp há miệng nói đã bị hần bế đưa lên phòng nhanh chóng để lại lũ người hầu nghệt mặt.

Gì đây? Kế hoạch phá sản rồi sao? Sao lại chuyển hướng khoác vậy?

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Gọi anh là Tiểu Ngôn

Thả cô xuống giường, hần liền cởi áo khoác ra làm cô hơi sợ lui vào trong góc giường.

- "Thiếu...thiếu gia...cậu...".

Hắn nhìn cô lấp ba lấp bắp liền hiểu cô đang nghĩ gì, môi khẽ nhếch lên, cứ trêu chọc cô một chút.

- "Lâu rồi chúng ta chưa làm nhĩ? Tôi rất nhớ cơ thể em".

Nghe hắn nói thế, cô như sợ nay càng sợ hơn nữa.

- "Tôi...".

- "Tĩnh Lan, em nên nhớ em là Từ phu nhân, vậy nên đừng gọi tôi là thiếu gia".

Hắn nắm lấy cằm cô để ánh mắt hai người có thể đối diện với nhau, hắn thấy trong mắt cô chỉ toàn là sợ hãi và cô cũng chỉ thấy trong mắt hắn chỉ toàn là lạnh lẽo cùng âm trầm.

Hắn biết rằng ngoài lúc cô luôn vui vẻ với Lý Như thì cứ thấy hắn là cô chỉ còn sự sợ hãi.

Điều nhân ra này làm hắn tức giận không có nguyên nhân nhìn cô, đôi mắt như muốn nhìn xuyên thấu cô để xem cô vì cái gì lại sợ hắn.

Hắn bỗng tức giận khiến cô kinh hãi, hai tay bấu chặt lấy drap giường làm chúng nhăn nhúm.

Buông cằm cô ra, hắn tức giận hơn cô ngẫu nhiên, răng nanh cắn lấy môi dưới của cô làm cô đau nhức, tay lần mò vào vạt áo rồi kéo chiếc áo ra thành hai hướng khiến hàng cúc áo bật ra để lộ làn da trắng ngần bị phỉếm hồng.

- "A...".

Cô lấy tay đẩy hắn ra nhưng lại bị bàn tay to của hắn nắm lấy tay cô đưa lên đầu.

- "Thiếu...".

- "Gọi anh là Tiểu Ngôn".

Hắn cắt đứt lời nói của cô rồi ra lệnh, tay thì từ từ trút hết cản trở trên người cả hai xuống, chỉ còn là hai cơ thể trần trụi quấn lấy nhau.

- "Tiểu Ngôn anh làm ơn tha cho tôi...".

Cô khóc lóc cầu xin, chiếc gối đã thấm đẫm nước mắt, điều này còn làm cho hắn hứng thú hơn là buông tha cho cô.

- "Tiểu Lan...em là của tôi".

Hắn tham lam hít lấy hương thơm trên tóc cô khẽ thì thào.

Hai tiếng "Tiểu Lan" này làm cô bừng tỉnh, chưa có ai gọi cô như thế này bao giờ, chỉ có hắn là người đầu tiên gọi cô như vậy, nhưng sao nghe hắn gọi thế cô cảm thấy thật ấm lòng.

- "Vậy nên...đừng bao giờ sợ hãi anh".

Hắn tiếp tục nói rồi lượn động trên người cô, hắn muốn cô có một tiểu bảo bối với hắn, như vậy sẽ không có ai tách cô và hắn ra và hắn cũng chẳng biết có một sinh linh đang từng ngày lớn lên trong người cô, từng ngày lớn lên mà không ai biết.

Bạn đang đọc truyện *Cấm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Hiểu lầm (1)

Ánh nắng buổi sáng khẽ chiếu rọi vào căn phòng, cô đưa tay che lấy ánh nắng đang chiếu vào mặt mình rồi ngồi dậy, thân thể đau nhức khiến cô mệt mỏi bước xuống giường.

Hắn đã đi làm từ sớm nên bây giờ trong căn nhà chỉ còn cô và người hầu nhưng không thiếu người luôn đe dọa hăm hai cô là Tạ Dư.

Cô ta ngồi trên ghế sofa, tay nhắm nháp ly rượu vang đỏ lừng, đôi mắt dán chặt vào thân hình mệt mỏi của cô một cách tàn độc.

"Choang".

Tiếng vỡ của đồ vật vang lên làm cô giật mình quay lại.

Trên sàn nhà trắng tinh loang lổ vết rượu đỏ và những mảnh vỡ sắc nhọn của thủy tinh.

- "Ồ...tôi lỡ tay làm rơi rồi, Tinh Lan phu nhân dọn giúp tôi với".

Hai chữ "phu nhân" phát ra từ miệng của cô ta sao mà đáng ghét làm cho người khác nghe phải che tai lại.

- "Việc gì tôi phải dọn chứ?".

Cô nhìn cô ta một cái rồi định xoay lưng đi thì cô ta lên tiếng:

- "Cô xuất thân hèn mọn, quen lao động tay chân rồi chứ tôi động vào sẽ làm da tôi hồng mắt".

Cô ta cứ lải nhải nên cô đành phải dọn cái đồng tan nát dưới đất, nếu bị mọi người nhìn thấy phu nhân nhà họ Từ đang dọn rác thì sẽ cười vào mặt hần cho xem

- "Á".

Cô ta bỗng dưng hét lên một tiếng làm mọi người chạy ra xem thử chuyện gì.

Cô ta ngồi trên ghế sofa, bàn chân không ngừng chảy những giọt máu xuống sàn nhà.

- "Tinh Lan...sao...sao cô cứu chân tôi..."

Cô ta lấp bắp, vẻ mặt sợ hãi nhìn cô.

Cô chỉ nhếch môi, cô ta lại giờ trò gì nữa đây.

- "Cô Dư không sao chứ?".

Một cô hầu đem bông băng đến xử lý vết thương giúp cô ta.

- "Tôi...tôi không sao..."

Cô ta khẽ mỉm cười trấn an cô hầu rồi để cô hầu xử lý vết thương.

- "Sao phu nhân độc ác vậy?".

- "Bây giờ được làm phu nhân nên ý mình không xem ai ra gì chứ sao".

- "Thật độc ác mà".

Nghe người hầu thì thầm như vậy, Lý Như không khỏi tức giận thay cô mà quát lên.

- "Phu nhân không bao giờ làm thế, chắc cô Dư đã đổ lỗi cho phu nhân".

- "Lý Như, lúc này chỉ có cô ta và phu nhân ở đây rõ ràng vậy, không phải cô ta làm cô Dư bị thương còn gì?".

An Thụy khoanh tay đứng trước mặt Lý Như phản bác.

Lý Như đành câm nín, câu trước An Thụy nói là thật nhưng câu sau thì Lý Như không tin.

- "Lý Như, em không cần phải minh oan cho chị, chị tin kẻ nào giờ trò thì sẽ gánh hậu quả".

Cô cản Lý Như đang đứng trước cô mà lên tiếng, đúng là từ khi hần nói với mọi người cô ta Từ phu nhân thì lời nói của cô xem như có trọng lực, giống như bây giờ, khi cô vừa lên tiếng thì mọi người liền im lặng.

- "Chuyện gì đang xảy ra trong căn nhà này vậy?".

Từ cửa lớn, hần lạnh lùng bước vào nhìn mọi người đang tụm ba tụm bảy xì xào mà lên tiếng khiến không khí trong này thật âm trầm đáng sợ.

Tốt lắm, vở kịch đang diễn ra đúng quy trình của nó.

Một ánh mắt lóe lên trong đám đông, khuôn mặt người này đặc thảng thật kỳ lạ.

P/s: Từ chương này trở đi sẽ ngược nữ chính nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14-2: Hiểu lầm (2)

Chất giọng lạnh lùng của hắn vang lên, hắn bước vào nhà đảo mất một vòng nhìn căn nhà vốn dĩ sạch sẽ bây giờ lại nhiễm đỏ rượu vang cả một sàn.

- "Thiếu...thiếu gia...cậu đã về".

Mọi người đồng loạt hô rồi cúi mặt xuống đất không dám ngẩng đầu lên.

- "Chuyện gì vừa xảy ra?".

Hắn nhìn cô rồi quay sang nhìn Tạ Dư mà hỏi.

- "Đạ...thưa cậu, lúc nãy phu nhân dùng những mảnh vỡ của ly rượu cửa vào chân cô Dư".

Một cô hầu mạnh dạn khai ra làm Lý Như trợn tròn mắt tính phản lại lời nói của cô hầu kia thì bị cô kéo lại, Lý Như nhìn cô đang im lặng thì cũng đứng im.

- "Chuyện này là thật?".

Hắn nhìn chân Tạ Dư được băng bó rồi nhíu mày nhìn cô.

- "Anh à...không phải cô ấy, chỉ là...chỉ là em bất cẩn...".

Tạ Dư giả vờ nhẹ giọng nói với hắn.

Thật ra thì hắn không muốn to chuyện nhưng hắn rất ghét căn nhà của mình còn vương những tính cách không sạch sẽ, mà hắn đâu biết rằng trong căn nhà này từ lớn đến bé đều có tính cách dơ bẩn như nhau trừ cô và Lý Như, nhưng hắn bận rộn cả ngày nên không thể biết.

- "Em có gì để nói không Tiểu Lan?".

Hắn nhìn cô đang im lặng, khuôn mặt trầm tĩnh như nước hồ không lay động mà nhíu mày khó chịu, nếu cô nói không phải thì hắn cho qua chuyện này nhưng cô lại lắc đầu nói.

- "Chuyện này...".

- "Cậu chủ, lúc ấy chỉ có phu nhân và cô Dư trong phòng thì không phải phu nhân làm chẳng lẽ cô Dư tự cửa chân mình".

Lời cô chưa dứt đã bị một cô hầu nhảy vào hòng nói, Tạ Dư hơi hoảng hốt một cái.

- "Câm miệng".

Lạnh lùng quát một tiếng làm cô hầu tun bắn, hắn tiếp tục nói.

- "Từ lúc nào trong cái nhà này gia nhân lại có thể nhảy vào hòng gia chủ ngồi thế? Mà chuyện này cũng nhỏ nhặt, tất cả về phòng ngủ đi...mà còn nữa, Tạ Dư em theo tôi...".

Tạ Dư nghe hắn nói vậy liền vui vẻ đi theo, nghĩ rằng chắc hắn đã bắt đầu ghét bỏ cô và sẽ quay về bên cô ta.

- "Phu nhân...cậu chủ hình như không muốn nghe cô nói nữa".

Lý Như nhìn mọi người quay về phòng rồi nhìn hắn và Tạ Dư lên lầu mà nói với cô.

Cô không biết phải làm sao, chỉ là lòng ngực có chút hốt hoảng với thái độ của hắn, khẽ thở ra một hơi, cô vở vai Lý Như.

- "Em về ngủ đi".

- "Nhưng...".

- "Về ngủ đi".

Lý Như muốn nói gì đó nhưng bị cô đẩy về phòng nên đành câm nín.

Lúc cô về phòng sắp ngủ thì cánh cửa bật mở, hấn dựa lưng vào tường rồi tay bỏ vào túi quần bước đến chỗ cô.

Khẽ vuốt lấy mái tóc dài của cô, hấn đưa từng lọn tóc lên mũi hít lấy hương thơm trên đó, chỉ cần ở bên cô, không hiểu sao hấn luôn nổi tâm tư thú tính.

- "Tôi không ngờ em sao có thể làm hại người khác vậy? Rốt cuộc là vì cái gì?".

Đề cô lên đùi mình, hấn ghé sát vào tai cô thổi nhẹ luồng hơi nóng mà hỏi.

Đã qua một lúc nhưng cô chỉ im lặng, tất nhiên điều này đã thành công chọc giận hấn nhưng hấn chỉ khẽ cắn tai cô.

- "Tiểu Lan, cho dù em có là Từ phu nhân...nhưng chúng ta chưa kết hôn, vậy nên đừng bao giờ có ý nghĩ cao cao tại thượng làm loạn trong căn nhà này, đương nhiên...em cũng không được động vào người Tạ Dư...em hiểu chứ?".

Mon trợn lấy bờ môi cô, thật là có thể gây nghiện mà, nhưng lại bị cô đẩy ra, cô không biết tại sao hấn nói câu ấy xong cô cảm thấy rất bức mình mà to gan đẩy hấn ra như vậy.

"Chát"

Đầu óc cô quay cuồng, một bên má đau rát, khóe môi rỉ máu mà ngược lên hấn, người đã đánh cô.

- "Tiểu Lan, em đã chạm vào con giận của tôi đó...trước tiên em cứ ngủ, tôi tôi cho em biết thế nào là chọc giận tôi sẽ không có kết quả tốt".

Lúc đó hấn xoay người đi nhưng không biết người đằng sau đang rơi lệ.

Bạn đang đọc truyện *Cấm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Phát hiện

- "Ahaaaa"

Hấn vừa rời phòng cô được một lúc thì Tạ Dư bước vào phòng cô.

Nhìn cô đang khóc, cô ta chỉ hận không thể cười lớn hơn nữa.

- "Ái chà, phu nhân sao khóc thế này?".

Cô ta bước tới, bàn tay vuốt lấy má cô.

Cô hất tay cô ta ra, mắt trừng lớn.

- "Cô giờ trò thật bi ối, mà những trò ấy chỉ có kẻ ngu mới tin".

- "Thế thì Tiểu Ngôn là kẻ ngu rồi...đúng không?".

Cô ta lắc lắc đầu, ngón tay khẽ xoắn lọn tóc, híp đôi mắt nhìn cô.

- "Tính Lan, tôi đã cảnh cáo trước rồi, người đàn ông của tôi sẽ chỉ là của tôi...thứ xuất thân hèn mọn như cô đừng hòng".

Cô ta xoay người ra khỏi phòng nhưng chưa được ba bước đã bị lời nói của cô làm dừng chân lại.

- "Tôi xuất thân hèn mọn cũng được chứ không phải loại phụ nữ ngay cả tên đàn ông đáng tuổi ba mình cũng nằm chung giường được".

- "Cô...".

Cô ta xoay người lại, tay nắm tóc cô kéo về phía trước.

- "Hôm nay tôi cho cô biết thế nào là đau khổ".

- "Buông ra".

- "Không".

- "Cô không buông chứ gì?".

Cô đá vào đầu gối cô ta làm cô ta ngã xuống kêu đau.

- "Chuyện gì vậy?".

Hắn từ đâu bước vào, cô ta liền ôm lấy tay hắn.

- "Tiểu Ngôn...em vào mượn đồ thì bị Tĩnh Lan đá vào chân, em đau quá".

- "Cô nói láo".

Cô nhìn cô ta nói dối không chớp mắt mà muốn đánh.

Hắn quá mệt mỏi với ba cái vụ này nên chỉ nói.

- "Tiểu Lan, em nhịn cơm hôm nay cho tôi".

Nói xong hắn đỡ cô ta ra khỏi phòng để lại cô trợn mắt, chỉ muốn xông lại cho cô ta vài cái bạt tai.

- "Phu nhân...phu nhân".

Cô đang ngồi trong phòng chịu đói thì Lý Như kêu nhỏ.

- "Sao vậy?".

Cô mở cửa cho Lý Như rồi đóng cửa lại.

- "Em nghe phu nhân lại bị thiếu gia bắt bỏ đói liền trốn đưa cơm lên cho phu nhân".

Lý Như từ sau lưng đưa cho cô hộp cơm...Lý Như luôn vậy, lúc nào cũng đối tốt với cô.

Cô nhận hộp cơm từ Lý Như.

- "Em không sợ hắn ta biết sao?".

- "Thiếu gia đi công việc...".

Lời Lý Như chưa dứt xong thì hắn bước vào, vẫn tư thế dựa cửa ấy, ánh mắt híp lại nhìn cô và Lý Như đang hoảng sợ.

- "Đúng là to gan".

- "Thiếu...thiếu gia...".

Lý Như mặt cắt không còn giọt máu liền bị cô kéo ra sau lưng, cô trừng lớn hai mắt nhìn hắn, hắn cũng nhìn lại cô...căn phòng im ắng, mắt to trừng mắt nhỏ như kiểu hai người đấu xem ai nháy mắt sẽ thua.

Bạn đang đọc truyện *Cảm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Cầu xin

Căn phòng im ắng, hai người nhìn nhau, Lý Như sợ hãi núp sau lưng cô đột nhiên bước lên.

- "Thiếu...thiếu gia...tôi thấy phu nhân đói nên lên lút đưa đồ ăn...xin thiếu gia đừng trách phạt phu nhân...".

Nhìn Lý Như run lấy bầy cầu xin mà cô không giúp được gì, chỉ cảm thấy lồng ngực khó thở.

Hắn hít mắt nhìn cô rồi nhìn Lý Như, ánh mắt xẹt qua một gia lạnh lùng.

- "Gia nhân không thêm nghe lời gia chủ, chỉ nên đuổi chứ không nên để lại".

- "Thiếu...thiếu...gia...".

Lý Như không kìm nén được nữa, nước mắt cứ thế trào ra mà ngồi bệt xuống đất, năm 12 tuổi Lý Như được ông bà chủ đưa về làm người ở khi thấy Lý Như bần thiêu ngồi trên cửa hè nên Lý Như rất biết ơn ông bà và thay ông bà chăm sóc hắn, chỉ thế thôi nhưng Lý Như cũng không thể không yêu hắn khi cô xuất hiện.

Chôn giấu mãi vì cô luôn đối xử tốt với mình, Lý Như đành ôm chặt mỗi tình đơn phương không nên có này mãi mãi trong lòng.

- "Thiếu gia...Lý Như là người luôn đối xử tốt với tôi trong căn nhà này...cậu xin cậu đừng đuổi cô ấy đi".

Cô níu chặt tay hắn, ánh mắt kiên định.

Hắn nhìn tay cô rồi nhìn vào khuôn mặt cô, bàn tay lớn vuốt lấy khuôn mặt cô kéo sát lại hôn ngấu ngiến rồi thả ra khi cô đang bàng hoàng.

- "Nếu đêm nay em thỏa mãn tôi thì...tôi sẽ nghĩ lại".

Hắn cong đôi môi mỏng, tay nắm chặt tay cô.

- "Tôi...".

Cô đỏ mặt ấp úng vì hắn sao có thể nói những lời này trước mặt Lý Như thế được.

- "Sao? Em không đồng ý? Vậy thì...".

Hắn nói nữa chừng, tay nắm lấy tóc Lý Như kéo lên làm Lý Như khóc vì đau.

- "Anh...anh...".

Cô đau lòng gỡ tay hắn ra.

- "Tôi đồng ý...thà con bé ra...".

Hắn thả tay ra, hôn nhẹ lên môi cô rồi bước về phòng, tới trước cửa thì dừng bước lại.

- "Tôi cho em 2 tiếng đồng hồ chuẩn bị, còn không đừng trách tôi sao độc ác".

Nhìn bóng lưng hắn khuất sao cánh cửa, cô ngồi bệt xuống ôm lấy Lý Như mà khóc nức nở.

- "Phu nhân...người đừng khóc mà...là lỗi tại em...".

- "Không sao? Em về phòng đi...chị còn bận chút việc".

Cô lau nước mắt đẩy Lý Như ra khỏi phòng rồi đóng chặt cửa lại, tấm lưng trượt lên cánh cửa ngồi thụp xuống.

Chưa bao giờ cô được hắn tôn trọng.

Bạn đang đọc truyện *Cấm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Trốn

Đúng như lời hắn nói, tối hắn liền ném công việc sang một bên mà tới với cô.

- "Tiểu Ngôn anh không ở với em sao?".

Chặn hắn giữ hành lang, Tạ Dư tay vân vê lọn tóc, tay còn lại đặt lên ngực hắn, ánh mắt mê hoặc lấy đôi mắt lạnh tanh của hắn.

- "Tôi bận".

Cô ta nghe hấn trả lời lạnh nhạt, thân hình hơi sững lại nhưng nhanh chóng nở nụ cười nhẹ.

- "Thôi mà...em rất sợ cô đơn, anh thỏa mãn em đi".

Không để hấn nói, cô ta kéo lấy cổ áo hấn mà trao nụ hôn.

Giây phút này hấn lại quên mất phải đến bên cô mà lại bế cô ta vào phòng mình.

Hấn đặt cô ta lên giường, tay xoa nắn từng thớ thịt trên người cô ta, ánh mắt mê muội nhìn thân hình cô ta thêm khát.

"Bóp".

Cô ta đang hưởng thụ thì một bên má truyền đến có đau rất làm cô ta xây xẩm mặt mày.

- "Tiểu Ngôn anh...".

Hấn sửa lại cổ áo rồi bóp lấy cổ cô ta.

- "Đừng tưởng tôi không biết cô luôn đe dọa hay là bày trò hãm hại tiểu Lan".

Cô ta hét hoảng nín lấy bàn tay hấn đặt lên má mình, đôi mắt ướt át hoảng sợ nhìn hấn.

- "Em không có".

- "Câm miệng và cút khỏi căn nhà này ngay".

Hấn giật mạnh bàn tay mình ra khỏi bàn tay cô ta rồi xoay người bước đi.

- "Tiểu Ngôn...không phải anh yêu em sao?".

Cô ta hét lên khiến hấn dừng bước rồi xoay lại nhìn cô ta.

- "Yêu cô? Một con đĩ ham vinh hoa không xứng đáng có được tình yêu".

Lời nói này của hấn đánh thẳng vào tim cô ta khiến cô ta thất thần nhìn hấn đi khỏi, tay ném chiếc gối trên giường xuống đất.

- "Tiểu Lan, chuyện hôm nay tao sẽ trả mày gấp 10 lần".

"Cạch"

Cánh cửa phòng cô bật mở, đôi chân trắng tấp của hấn bước vào, ánh mắt quét một lượt trong căn phòng.

Không có người?

Ánh mắt hấn đục ngầu, hai tay bỏ trong túi quần nắm chặt thành nắm đấm.

- "Tiểu Lan...em cãi lệnh tôi? Tôi sẽ cho em biết hậu quả".

Bước tới cửa phòng tắm, hấn đẩy cửa vào, bên trong là cô đang sợ hãi ngồi bó gối nhìn hấn.

- "Tiểu Lan".

- "Thiếu...a...".

Hấn không muốn nghe cô nói nhiều liền ôm cô ném lên giường.

- "Tiểu Lan...em quá to gan, hôm nay tôi sẽ nhìn xem gan em to đến thế nào".

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Có bảo bảo

Xé toạc đi chiếc váy cô đang mặc, ánh mắt hần hần lên tia tức giận lao vào cô đầy dục vọng.

Tiểu đệ đệ của hần đã đứng dậy chỉ chờ sự sai bảo của hần mà tấn công.

- "Nên nhớ tôi là chồng em, em không được sợ tôi".

Chiếm lấy đôi môi cô, hần như không thể thoát ra khỏi sự mê hoặc của đôi môi này, tay không an phận mà mò vào áo cô xoa nắn.

- "Ừm...".

Cảm nhận được thứ đó của hần đâm vào bụng mình, cô biết có lẽ mình sẽ không thoát được.

Trên người không còn mảnh vải, cô đỏ mặt khi hần nhìn chằm chằm vào thân thể mình bằng đôi mắt nóng rực.

Cô và hần ân ái nhiều lần nhưng đây là lần đầu tiên hần nhìn thân thể cô kĩ càng như vậy.

- "Tiểu Ngôn...không được...".

Nhìn thấy hần muốn tiến vào, cô đẩy hần ra lắc đầu.

- "Sao không được? Bây giờ dừng lại, em muốn tôi liệt cả đời sao?".

- "Không phải...".

- "Vậy tại sao?".

- "Tôi đang có bảo bảo".

- "Gi?".

Hần ngạc nhiên, cô vừa nói gì hần nghe không rõ.

- "Em nhắc lại xem".

- "Tôi đang có bảo bảo".

Cô lặp lại lần nữa.

- "Được thôi, tôi sẽ nhẹ nhàng".

Hần tiếp tục đè lên người cô nhưng lại bị cô đẩy ra.

- "Sẽ nguy hiểm mất, nó còn nhỏ".

- "Thế em muốn bây giờ tôi phải làm sao?".

- "Anh ra ngoài kiếm một người phụ nữ khác được không".

- "Cái gì?".

Nghe cô nói xong, không hiểu sao hần tức giận, ném gối xuống đất, cánh tay như gồng lên thể hiện rõ hần không vui làm cô lo sợ.

Không nói không rằng hần liền bỏ ra khỏi phòng mà vào phòng Tạ Dư, cô ta đang thu dọn đồ vì bị hần đuổi.

Thấy hần bước vào, cô ta nơm nớp lo sợ xen lẫn tia vui mừng.

- "Tiểu Ngôn...anh...".

Chưa nói xong, hần đẩy cô ta xuống giường, ánh mắt đầy dục vọng.

- "Thỏa mãn tôi".

Cô ta vui mừng mà thoát đồ trên người thỏa mãn cho hần, nhân cơ hội này chức Từ phu nhân sẽ có cơ hội thuộc về cô ta nếu cô ta mang thai.

Hần tiến vào bên trong cô ta, nhưng chẳng trao cho cô ta một nụ hôn, bàn tay cấu mạnh làm cô ta đau đớn sắp ngất.

- "Tôi cho cô biết, Từ phu nhân sẽ chẳng bao giờ thuộc về cô vì vậy đừng mơ mộng".

Hắn sau khi thỏa mãn xong liền mặc đồ bỏ đi còn không quên đe dọa làm cô ta sợ hãi.

Từ ngày hắn biết cô có bảo bảo liền vui vẻ, suốt ngày không đưa mặt lạnh làm nên nữa, lúc nào cũng sờ bụng cô nói nhỏ:

- "Bảo bảo mau ra để ba còn kiếm em cho con nữa".

Nhìn hắn ra về con nít làm cô cũng không bài xích với hắn nữa, hai người cứ như vậy mà giống đôi vợ chồng.

- "Tiểu Lan, ngày kia đi đăng ký kết hôn với tôi".

Bạn đang đọc truyện *Cấm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Con dâu (1)

Mẹ hắn An Tâm Tâm biết tin mình sắp có cháu liền bỏ mặt ba hắn mà chạy về nhà làm ba hắn tức đến lộ ruột thờ phỉ phò. Mẹ hắn ngóng có đứa cháu bông bế lúc về gia mà không tránh khỏi sự kinh hỉ này đến độ vui sướng nhảy chân sáo ra khỏi sân bay. Bà cứ nghĩ hắn đã yêu thương một cô tiểu thư nào đó xứng danh với gia tộc của mình.

Tối trước công chính, bà lần đầu vân tay, cánh cửa tự bật mở để bà tự do đi vào. Người làm thấy bà về hơi sững sốt nhưng cũng vui sướng vì sắp có trò hay để xem, ai cũng biết bà chỉ thích con dâu mình là tiểu thư của danh gia vọng tộc nào đó.

- "Thiếu gia đâu?".

Bà nhìn vào An Thụy rồi nhìn lại nhà mình tìm kiếm đứa con trai quý giá.

- "Dạ thưa phu nhân, thiếu gia vừa ra ngoài ạ".

An Thụy nhìn bà rồi cúi đầu xuống, khóe môi khẽ mỉm cười.

- "Được rồi, ta muốn một tách trà nóng".

- "Vâng".

Nhận lấy hành trang từ bà, tất cả người hầu nhanh chóng hoàn thành công việc của mình.

- "Bác Tâm".

Tạ Dư bước tới cầu thang thì thấy mẹ hắn ngồi nhâm nhi tách trà vội mừng rỡ kêu lên chạy thật nhanh xuống.

- "Tạ Dư".

Bà đặt tách trà xuống ôm lấy Tạ Dư.

- "Ôi cháu càng ngày càng xinh đẹp hẳn ra".

Bà vuốt tóc cô ta, cô ta nhân cơ hội lộ vẻ mặt đáng thương buồn rầu.

- "Cháu sao vậy? Tiểu Ngôn làm gì cháu sao?".

Bà nhìn Tạ Dư hiểu đôi phần, muốn đợi thẳng con mình về để giáo huấn một trận.

- "Anh ấy...".

- "Mẹ! Sao mẹ lại về đây?".

Hắn bước vào nhà cắt đứt lời cô ta sắp nói, một tay đỡ lấy Tiểu Lan đi vào nhà.

Bà nhìn cô chăm chăm khiến cô hơi sợ nắm chặt ống áo hần, hần liền vỗ nhẹ lên bàn tay cô trấn an.

- "Nói cho mẹ xem cô ta là ai?".

Hần đỡ cô ngồi xuống ghế, tay rót cho cô một cốc nước giúp cô.

- "Cứ để em".

Cô vội xua tay nhưng liền bị hần nắm lại hôn một phát làm Tạ Dư nhìn tức muốn nổ đom đóm.

- "Dừng được rồi, ta muốn con trả lời câu hỏi của ta".

Mẹ hần xuất thân từ gia tộc lớn nên từ nhỏ tới giờ bà luôn nghiêm khắc trong mọi việc kể cả những chuyện nhỏ nhặt trong gia đình.

- "Cô ấy là Vợ con".

Hần nhìn bà rồi nắm tay cô thật chặt.

- "Trước hết con nói xem, nó con cái nhà nào?".

Hần nghe hơi trầm mặc, đánh mắt nhìn cô chỉ thấy cô đang cúi đầu.

- "Em ấy trước là người hầu trong nhà chúng ta".

- "Cái gì?".

Bà hét lên, nghiêm khắc nhìn hần và cô.

- "Nếu thế thì nó không thể là dâu của Từ gia được, nó không xứng đáng".

Tạ Dư từ nãy tới giờ im lặng xem kịch thì bị bà lôi đến.

- "Tạ Dư thì có đủ tư cách làm dâu nhà này, con bé xuất thân rất tốt".

Nghe bà nói thế, hần nhìn cô ta hừ lạnh.

- "Vậy mẹ nói xem, một người phụ nữ nằm dưới thân một đồng đàn ông là xứng sao?".

- "Con nói gì?".

- "Như mẹ nghe lúc nãy".

Bà quay sang nhìn Tạ Dư thì thấy ta ra sợ hãi cúi gầm mặt không dám hé miệng mà tức giận nhưng cố gắng bình tĩnh lại, bà trước tiên cần nghỉ ngơi.

Không nói gì bà xoay về hướng phòng mình đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

Chờ mẹ hần lên phòng, hần liền nắm tay cô trấn an.

- "Không sao, bà chỉ hơi nghiêm khắc, em đừng lo".

Ai nói cô không lo chứ, cô từng là một người hầu trong Từ gia, có lẽ cô không đáng làm con dâu Từ gia nhưng cô lỡ yêu hần mất rồi.

Nhìn cô một hồi lâu mà cô chẳng nói gì làm hần cũng hết cách, chỉ quay sang nhìn Tạ Dư một cái lạnh lùng:

- "Lúc nãy cô nói gì với mẹ tôi?".

Hần vừa quát vừa nắm chặt cổ tay cô ta làm cô ta nhăn mặt đau đớn.

- "Tiểu Ngôn...đau em...a".

Hắn thế nhưng lại nắm chặt hơn như muốn bóp nát xương tay cô ta, đôi mắt đầy tức giận.

- "Nói".

- "Em...em không nói gì...em...a".

Hắn chưa nghe xong đã đẩy cô ta ngã xuống đất làm cô ta đau điếng, nhìn hắn đầy sợ hãi rồi quay sang nhìn cô bằng ánh mắt thù hận mà hắn chẳng hay biết.

- "Cút khỏi nhà tôi".

- "Sao...sao anh...".

- "Sao cái gì cô ở đây cũng chỉ là thừa thãi, không làm được việc tốt mà chỉ suốt ngày làm hại Tiểu Lan".

- "Em không có...".

Cô ta lấp bắp, cô ta không muốn hắn thuộc về cô nên không thể ra khỏi nhà này được.

- "Thiếu gia, thôi tha cho cô ấy đi".

Cô vội nắm tay hắn, hắn nhìn vậy thì khuôn mặt dịu lại.

- "Tôi không cần sự thương hại từ cô".

Tạ Dư trừng đôi mắt nhìn cô, lao vào cô như một con thú dữ và đẩy cô ngã xuống đất trước sự thất kinh không kịp trở tay của hắn.

- "Á".

Cô đau đớn kêu lên, khuôn mặt đầy sợ hãi nhìn máu đang chảy từ giữa hai chân mình ra.

Máu...không con tôi.

- "Tiểu Lan".

Hắn đẩy cô ta ra, vội bế cô chạy ra xe.

- "Không sao...sẽ ổn thôi Tiểu Lan...".

- "Thiếu gia...cứu con tôi a...".

Cô nói xong liền ngất lịm làm cho hắn hoảng sợ.

Đau. Một từ hiện hữu lên đầu cô rồi nhanh chóng biến mất, bàn tay lúng túng sờ bụng mình kiểm tra.

- "Tiểu Lan, em tỉnh".

Hắn nắm lấy bàn tay đang sờ loạn của cô, nhìn đôi mắt cô từ từ mở rồi níu tay hắn.

- "Thiếu gia...con...con tôi...".

Hắn vỗ nhẹ bàn tay cô, miệng kéo lên một nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Cảm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Chờ mẹ hắn lên phòng, hắn liền nắm tay cô trấn an.

- "Không sao, bà chỉ hơi nghiêm khắc, em đừng lo".

Ai nói cô không lo chứ, cô từng là một người hầu trong Từ gia, có lẽ cô không đáng làm con dâu Từ gia nhưng cô lỡ yêu hấn mất rồi.

Nhìn cô một hồi lâu mà cô chẳng nói gì làm hấn cũng hết cách, chỉ quay sang nhìn Tạ Dư một cái lạnh lùng:

- "Lúc này cô nói gì với mẹ tôi?"

Hấn vừa quát vừa nắm chặt cổ tay cô ta làm cô ta nhăn mặt đau đớn.

- "Tiểu Ngôn...đau em...a".

Hấn thế nhưng lại nắm chặt hơn như muốn bóp nát xương tay cô ta, đôi mắt đầy tức giận.

- "Nói".

- "Em...em không nói gì...em...a".

Hấn chưa nghe xong đã đẩy cô ta ngã xuống đất làm cô ta đau điếng, nhìn hấn đầy sợ hãi rồi quay sang nhìn cô bằng ánh mắt thù hận mà hấn chẳng hay biết.

- "Cút khỏi nhà tôi".

- "Sao...sao anh..."

- "Sao cái gì cô ở đây cũng chỉ là thừa thãi, không làm được việc tốt mà chỉ suốt ngày làm hại Tiểu Lan".

- "Em không có..."

Cô ta lấp bắp, cô ta không muốn hấn thuộc về cô nên không thể ra khỏi nhà này được.

- "Thiếu gia, thôi tha cho cô ấy đi".

Cô vội nắm tay hấn, hấn nhìn vậy thì khuôn mặt dịu lại.

- "Tôi không cần sự thương hại từ cô".

Tạ Dư trừng đôi mắt nhìn cô, lao vào cô như một con thú dữ và đẩy cô ngã xuống đất trước sự thất kinh không kịp trở tay của hấn.

- "Á".

Cô đau đớn kêu lên, khuôn mặt đầy sợ hãi nhìn máu đang chảy từ giữa hai chân mình ra.

Máu...không con tôi.

- "Tiểu Lan".

Hấn đẩy cô ta ra, vội bế cô chạy ra xe.

- "Không sao...sẽ ổn thôi Tiểu Lan..."

- "Thiếu gia...cứu con tôi a..."

Cô nói xong liền ngất lịm làm cho hấn hoảng sợ.

Đau. Một từ hiện hữu lên đầu cô rồi nhanh chóng biến mất, bàn tay lúng túng sờ bụng mình kiểm tra.

- "Tiểu Lan, em tỉnh".

Hấn nắm lấy bàn tay đang sờ loạn của cô, nhìn đôi mắt cô từ từ mở rồi níu tay hấn.

- "Thiếu gia...con...con tôi..."

Hấn vỗ nhẹ bàn tay cô, miệng kéo lên một nụ cười.

Chương 22

- "Con tôi...".

Nhìn hấn chỉ cười mà không nói làm cô sốt sắng, đôi chân mảy nhú chặt lại, nước mắt không cầm được nữa mà chảy xuống.

- "Con...con...".

Hấn chỉ giỡn với cô thôi nhưng không ngờ lại làm cô khóc nức nở vội rồi rít.

- "Tiểu Lan em yên tâm đi bảo bảo không sao cả".

Cô nghe vậy liền nín khóc, hai tay xoa xoa bụng mình, ánh mắt cong hình bán nguyệt vui vẻ, rõ ràng là mới khóc xong nhưng bây giờ lại vui vẻ. Cô ngẩng mặt nhìn hấn nghiêm túc:

- "Thiếu gia...cậu...cậu buông tha tôi đi".

Rũ hàng mi xuống,tay bấu chặt drap giường, cô cảm thấy nơi lồng ngực mình rất khó thở.

Hấn vừa nghe cô nói gì vậy? Là cô muốn tránh xa hấn sao? Hấn không thể.

- "Tại sao?".

- "Tôi không có đủ tư cách để ở bên anh, mẹ anh muốn anh lấy một người con gái hoàn hảo mà tôi không thể".

- "Chỉ vậy sao?".

Nhẹ ôm lấy cô vào lòng, hấn an ủi.

- "Chỉ cần có em bên cạnh, anh sẽ thật tốt mà bảo vệ em".

Từng lời hấn nói như rót thêm mật vào lòng cô một cách ngọt ngào nhưng...cô không thể ở bên hấn, cô không muốn ngày ngày bảo bảo của cô bị đe dọa mạng sống, cô không muốn ngày ngày đối mặt với những ánh mắt khinh bỉ của người hầu, cô càng có cách nào làm cho mẹ hấn không khinh thường cô.

Đẩy hấn ra, cô kiên định ý kiến của mình.

- "Thiếu gia, ý tôi đã quyết, cậu đừng cản trở tôi".

Hấn bị đẩy ra, tâm như bị ai cào xé cắn từng mảnh nhỏ.

- "Anh nói không được, chỉ cần em ở bên anh, em muốn gì cũng được".

Rõ ràng là một thiếu gia của gia tộc họ Từ mà lại phải cầu xin một cô gái từng là kẻ hầu trong nhà.

- "Tôi...".

- "Em cứ nghỉ ngơi đi, anh đi mua đồ ăn cho em".

Cắt đứt lời cô định nói, hấn đỡ cô nằm xuống rồi bước ra ngoài.

- "Vì sao lại đối tốt với tôi như vậy?".

Hấn khựng chân lại trước lời nói của cô, chỉ thấy cô quay mặt về hướng cửa sổ, hấn hơi mỉm cười, có lẽ nụ cười này cô cả đời cũng không thấy được nữa, một nụ cười dịu dàng hết mức có thể.

- "Chỉ vì tôi yêu em".

Nói xong hấn xoay người đi.

Nghe được tiếng cửa phòng đóng lại, cô mới hết ngạc nhiên, cô và hấn tiếp xúc khá ít thời gian, không thể nào hấn thích cô được, hay chỉ vì đứa bé trong bụng cô, thật nực cười. Cô tự cười chế giễu cho ảo tưởng của mình rồi nhắc chân xuống giường xô đôi dép của bệnh viện vào, từng bước từng bước đi ra ngoài.

- "Thiếu gia, hãy xem như tình cảm của cậu là nhất thời đi".

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Mua đồ ăn xong, hấn liền chạy về bên cô.

- "Tiểu Lan...".

Lời nói ngừng lại, đôi mắt hấn mở to nhìn căn phòng trống trơn, ném đồ ăn đi, hấn chạy vào phòng vệ sinh nhưng chẳng thấy cô đâu.

- "Tiểu Lan, khốn kiếp em dám chạy khỏi tôi".

Mắt hấn nổi từng tơ máu, lấy điện thoại ra bấm một dãy số.

- "Bằng mọi cách phải tìm được phu nhân, nếu không cậu tự viết đơn xin nghỉ việc đi".

Con đau từ dưới bụng truyền tới, cô ôm lấy bụng mà bước về phía trước, trán lấm tấm từng giọt mồ hôi.

- "Đau...đau quá...ai đó làm ơn cứu con tôi".

Tấm lưng đang dựa vào bờ tường dần dần trượt xuống, cô ngất đi.

- "Lạc tổng, phía trước có người bị ngất".

Tài xế lái xe quay xuống nhìn người đàn ông phía sau, tay nhất thời run run trước đôi con ngươi lạnh lùng của người kia.

- "Cậu xuống xem xét đi".

- "Vâng".

Tài xế vừa đi chưa được 1 phút đã quay lại.

- "Cô ta vẫn còn sống".

Người kia đẩy mắt xẹt qua tia lạnh, tay lật cuống tạp chí.

- "Đưa lên xe".

- "Vâng".

Cô được đưa lên xe nằm đằng sau, hai mắt nhắm nghiền vô thức, một thân đầy mồ hôi, đôi mày nhíu chặt lại giống như đang đau đớn.

- "Đưa cô ta tới bệnh viện đi".

Lạc Dương bước xuống xe căn dặn tài xế, anh ta gặt đầu rồi lái xe đi.

Trong biệt thự của Từ gia giờ đây đang bị bao trùm bởi khí lạnh toát ra từ hấn, bà Từ thấy vậy liền mắng.

- "Con có thôi đi không? Chỉ là một con hầu...".

- "Cô ấy là vợ con".

Hắn cắt ngang lời của bà Từ, hai tay đỡ lấy trán ngồi xuống sofa đầu một mõi. Đã 2 ngày rồi, cô bỏ đi không một lý do, cô ghét hắn sao? Từ Tiểu Ngôn cảm thấy mình đã bị lún sâu vào tình cảm của mình dành cho cô liên thờ dài...hắn không ngờ mình có kết cục như ngày hôm nay.

Bà Từ bắt ngờ trước câu nói của hắn, một cô hầu đáng để thiếu gia cao cao tại thượng như hắn yêu sao?

- "Không cần tìm cô ta nữa, ngày mai con đi xem mắt với mẹ".

- "Mẹ nói gì?".

- "Ngày mai con đi xem mắt với mẹ".

Bà Từ nhắc lại lần nữa rồi nhìn khuôn mặt hắn, chỉ thấy đôi mày hắn cau lại tỏ ra tức giận.

Hắn vơ những thứ trên bàn đẩy xuống đất làm bà Từ giật mình sợ hãi.

- "Con...con...".

- "Nếu mẹ muốn thì tự mình đi xem, con không liên quan...".

- "Lạc Tổng, cô gái kia tỉnh lại rồi".

Tài xế gọi tới nói xong thì chỉ nghe được bên kia có tiếng thở đều đều làm anh ta hơi sợ.

- "Được rồi, đưa về nhà tôi trước đi".

- "Vâng".

Cúp máy xong, Lạc Dương miệng nhấp ngụm rượu đỏ nhàn nhạt, anh đứng từ tầng cao nhất của khách sạn nhìn xuống dưới, bộ tây trang đắt tiền tôn lên vóc dáng của anh thật chững chạc, đôi con ngươi lạnh lùng chỉ nhìn chăm chăm phía dưới, trông anh bây giờ giống như một vị đế vương.

Bạn đang đọc truyện *Cảm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

- "Đây là đâu?".

Cô lúc tỉnh dậy liền hỏi người đàn ông lạ mặt bên cạnh, đừng nói là cô bị hắn tìm thấy chứ.

- "Tôi thấy cô ngất ngoài đường nên đưa về đây".

Đây là một căn phòng lớn với chủ đạo là màu đen và trắng nhưng rất đẹp, chắc người này gia thế không tầm thường.

- "Cảm ơn, bây giờ tôi đi ngay".

Cô tính nhấc chân xuống giường thì bị anh cản lại.

- "Cô đang mang thai, nếu có thể thì cô ở đây một thời gian đi".

Anh nói xong liền đứng dậy bước ra khỏi phòng, chân dừng lại trước cửa.

- "Tôi là Lạc Dương".

Nhìn anh bước ra khỏi phòng, cô thắc mắc tại sao anh lại tốt với cô như vậy, nhìn anh thật lạnh lùng nhưng đôi mắt ấy có sự cô đơn cùng tịch mịch làm cho cô cảm thấy chua xót.

- "Vẫn chưa tìm thấy sao?".

Hắn thờ dài nhìn điện thoại của mình, đã 1 tuần trôi qua nhưng con số tìm cô chỉ là số không. Hắn nhớ cô.

- "Tiểu Ngôn, cô ta bỏ đi lâu như vậy con còn tìm sao?".

Bà Từ nhấp ngụm trà, đôi mắt hiện lên tia ghét bỏ.

- "Cô ấy đang mang thai".

- "Con...con nói gì?".

- "Con không muốn nhắc lại".

Hắn đứng dậy bước lên phòng để lại bà Từ còn ngạc nhiên. Hắn lúc này nói gì bà vẫn nghe loáng thoáng, cô có thai? Bà không muốn cháu mình nằm trong cơ thể dơ bẩn ấy. Tay bấm dây số, bà căn dặn người bên kia.

- "Mau nhanh chóng tìm Tô Tĩnh Lan trước khi thiếu gia tìm được".

Bà cúp máy rồi lại uống trà như thường, trong đầu hiện lên bao nhiêu tính toán mà không biết rằng có người đứng đằng sau đã nghe thấy hết.

- "Cô ăn đi".

Nhận thấy bát cháo người hầu vừa đưa vẫn còn nguyên vẹn khiến anh hơi cau mày.

- "Tôi không muốn ăn".

- "Cô không muốn cũng được, nhưng đứa bé trong bụng cô thì muốn".

Cô nghe tới con mình liền nhanh nhận lấy bát cháo ăn.

- "Tôi về phòng trước".

Anh vừa về tới phòng mình thì điện thoại trong túi reo lên. Không biết người bên kia nói gì mà anh lên nhếch môi cười lạnh.

- "Hóa ra là vợ chưa cưới của Từ Tiểu Ngôn sao?".

- "...".

- "Tạm thời đừng làm loạn, tôi sẽ cho cả vợ lẫn con cậu ta cùng chết chung một chỗ".

Anh tắt máy, quẹt một điếu thuốc để hút, vẫn như bao ngày, anh lại tới bên cửa sổ sát đất ngắm thành phố đêm. Quá khứ hiện lên rõ mồn một.

15 năm trước...

- "Buông tôi ra...ba mẹ đừng bỏ con...hức hức...".

Một cậu bé có khuôn mặt đẹp đầy nước mắt nhếch nhác bị một người hầu giữ lại nhìn về căn nhà đang chìm trong biển lửa.

- "Cậu chủ, nếu cậu vào sẽ nguy hiểm".

Người hầu bế cậu bé không ngừng giẫy dụa lên.

- "Buông tôi ra...buông tôi ra...".

- "Ông bà chủ, con sẽ nuôi cậu chủ khôn lớn, xin hai người an nghỉ".

Nói xong người hầu bế cậu bé chạy khỏi nơi này nếu không kẻ thù sẽ truy đuổi tới mất.

Lúc ấy cậu bé chỉ mới 10 tuổi chịu cảnh mất mát đau thương mất ba mẹ mình. Lúc cậu 20 tuổi, người hầu kia mắc bệnh, trước lúc qua đời có dặn dò.

- "Cậu chủ...từ nay cậu phải tự chăm sóc mình...cậu hãy nhớ rằng gia tộc Từ gia năm của Từ Minh năm ấy đã...phóng hỏa nhà cậu...".

- "Từ gia...Từ gia...tôi sẽ cho các người sống không bằng chết...Lạ Dương tôi sẽ cho các người sống không bằng chết".

Ký ức đau thương ấy ủa về làm anh không kìm nén nổi, bao năm qua anh luôn sống chật vật khi không có người thân bên cạnh, Từ gia luôn nằm ghim mãi trong hận thù của anh, mối thù ấy đã đưa anh từ một người phải làm những công việc dơ bẩn để nuôi sống bản thân lên thành một doanh nhân trẻ lạnh lùng.

- "Từ Tiểu Ngôn..ba cậu nợ Lạc gia mười mấy mạng người...bây giờ tôi chỉ cần vợ con cậu trả là được".

Bạn đang đọc truyện *Cấm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Sự quan tâm ngày càng lớn của Lạc Dương trong mấy tháng nay làm cô có chút bất an, cô sợ anh đang tính toán điều gì đó, đôi mắt anh lúc nhìn cô chỉ thấy lập lòe sự thù hận, cô đã dắc tội gì anh sao?

- "Tính Lan, cô uống thuốc đi, sẽ tốt cho thai nhi".

Nhận bát thuốc Đông y từ bà quản gia rồi uống sạch. Lúc cô ngước lên thì bà ta quay lưng đi, bờ vai hơi run run.

- "Quản gia...bà sao vậy?".

Bà ta vội quay lại cười giả lả, tay lấy bát thuốc trông từ cô.

- "Không có gì, cô nghỉ ngơi đi, tôi phải làm việc".

- "Vâng".

Nhìn bóng bà ta khuất sau cánh cửa, nỗi bất an của cô càng ngày càng lớn, không ổn...cô phải rời khỏi đây.

Ở đây cũng được 3 tháng, cô cũng đã quen lối đi trong nhà này, khoảng thời gian tối này, người hầu đều đi ngủ nên rất thuận tiện cho cô thoát khỏi đây...nhưng bụng càng ngày càng lớn khiến cô đi lại có chút khó khăn.

- "Cô đi đâu?".

Lạc Dương từ đằng trước bước tới làm cô sợ hãi nhưng vẫn cố gắng mang bộ mặt thản nhiên.

- "Tôi...tôi khát...".

Nhìn đôi mắt của anh, cô chỉ mong mình thoát khỏi đây, nơi này thật đáng sợ.

- "Con mẹ nó, tôi nuôi các người đề giờ nhờ việc lại có kết quả thế này sao?".

Hắn ném tập tài liệu xuống đất, đôi mắt đầy lửa giận bao trùm cả căn phòng làm những bảo tiêu sợ hãi.

- "Thiếu...thiếu gia...chúng tôi đã cố gắng hết sức...nhưng phu nhân...".

Một bảo tiêu lắp bắp, đôi chân như còn không đứng vững liền quỳ xuống.

- "Được rồi...ra ngoài hết đi".

Hắn thử dài ngồi phịch xuống sofa đầy mệt mỏi. Đã 3 tháng rồi, mỗi ngày hắn chỉ nhận lại chỉ là sự vô ích khi tìm cô.

Tiểu Lan rốt cuộc em trốn ở đâu?

"Reng reng".

Tiếng điện thoại vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ của hắn, nhấc máy lên, hắn không buồn miệng trả lời.

- "Chuyện gì?".

- "Thiếu gia, tôi mới hay tin, mẹ cậu có nhờ một số thám tử truy tìm phu nhân".

- "Cái gì?".

Hắn bất ngờ với lời người kia nói, chẳng trách hắn kêu người nào đi tìm thù trong vòng 1 tuần người kia không còn thấy mặt mũi đâu nữa.

Lạnh lùng bước xuống phòng khách nhìn mẹ hấn đang nhâm nhi trà.

- "Mẹ...mẹ muốn cản trở con tìm Tiểu Lan".

Bà Từ đặt tách trà xuống, thản nhiên trả lời.

- "Thì sao? Một con hầu đáng để con quan tâm?".

- "Cô ấy đang mang thai con của con".

- "Nó không xứng đáng mang thai cháu nhà họ Từ".

- "Mẹ...".

Hấn tức giận ném vỡ những thứ trên bàn xuống đất làm bà từ hoảng sợ.

- "Con...chỉ vì một con hầu mà con dám hỗn với mẹ sao?".

Bà Từ thẳng tay tát hấn một cái rồi lại run run nhìn tay mình, đây là lần đầu tiên bà đánh con bà.

- "Mẹ...mẹ...".

- "Mẹ không cần nói nữa, con nhất quyết phải tìm được Tiểu Lan".

Hấn xoay lưng đi về phía cửa.

- "Con dám cãi lời mẹ tìm con hầu kia?".

Bà Từ tức giận hét lên làm hấn dừng lại.

- "Mẹ đừng quên rằng mẹ cũng xuất thân từ một người hầu".

Cô bị Lạc Dương ném lên giường lật sạch quần áo.

- "Anh làm gì vậy? Buông tôi ra".

Cô hoảng sợ giãy dụa làm anh mất khống chế.

"Bốp".

Anh tát cô một cái làm cô đau đớn.

- "Câm miệng, con đàn bà của Từ Tiểu Ngôn cô có quyền lên tiếng sao, ngày hôm nay tôi sẽ bắt cô thay hấn trả hết món nợ một lượt?".

Sao anh biết cô là người của Tiểu Ngôn? Như vậy cô chính là công cụ trả thù sao?

- "Buông ra, tôi không muốn, cầu xin anh, tôi còn mang thai...".

Cô khóc lóc cầu xin, nhưng chỉ khiến anh càng vui vẻ.

- "Vậy thì tôi sẽ cho con của hấn chết luôn trong bụng cô".

Bạn đang đọc truyện *Cấm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

Hôn lên từng cái lên làn da cô, anh thỏa mãn khi biết người phụ nữ của hấn lại bị đè bởi kẻ thù là mình.

- "Sao? Thỏa mãn lắm phải không?".

Ánh mắt anh đục ngầu, hôn lên môi cô nhưng bị cô né tránh liền tức giận nắm lấy tóc cô.

- "Đau...buông ra..."

- "Không nghe lời thì tôi cũng không cần nhân nhượng nữa".

Cô sợ hãi nhìn anh làm liều, tay vớ lấy chiếc gạt tàn bên đầu giường, mắt nhắm tịt đánh vào đầu anh. Con choáng váng xông thẳng vào bài bộ làm anh thất thần, lần đầu tiên anh bị người ta đánh, trước mắt mù mịt nhìn không rõ, từng giọt máu từ trán chạy xuống thấm vào chiếc áo trắng anh đang mặc để vào vết đỏ tươi loang lỗ ghê rợn.

- "Cô...cô..."

Chưa kịp nói hết anh ngắt ngay tại chỗ. Sợ hãi vợ đồ mặc vào, cô không ngoái đầu cổ hết sức chạy ra khỏi biệt thự, cơn đau từ bụng truyền đến khiến mồ hôi lạnh thấm trên trán.

- "Tiểu...Ngôn...cứu con...chúng ta..."

- "Thiếu gia...thiếu gia, đã tìm được phu nhân".

Một tên bảo tiêu chạy vào, thở ra từng hơi không kịp nói.

- "Ở đâu?"

Bật dậy khỏi chiếc ghế, hấn nắm lấy cổ tên bảo tiêu vội gấp.

- "Đang ở trong bệnh viện XF".

- "Cái gì?"

Thả tên bảo tiêu ra, hấn chạy thẳng vào gara lấy xe phóng tới bệnh viện, tim không ngừng đập thình thịch, lòng hấn bất an không thôi, hấn như đang sợ có điều gì không tốt lành xảy ra.

Dừng xe trước bệnh viện, hấn chạy vào hỏi số phòng liền biết cô đang ở trong phòng phẫu thuật.

Đến nơi, hấn tính xông vào phòng liền bị bác sĩ ngăn lại.

- "Cậu là ai?"

Một bác sĩ hỏi hấn.

- "Tôi là chồng cô ấy, vợ tôi cô ấy sao rồi?"

Hấn chống tay xuống gối chân lấy lại nhịp thở.

- "Được rồi, sức khỏe cô ấy lúc này rất kém vì chịu tác động mạnh cùng sợ hãi dẫn đến việc thai nhi sẽ ra đời sớm hơn hai tháng, đây là trường hợp hợp sinh non, cậu chỉ được chọn một trong hai người để sống, cậu suy nghĩ đi, mười phút sau tôi quay lại, thời gian không còn nhiều".

Nhìn bóng giáng bác sĩ đi ra, đầu óc hấn như bị ai đó nện một trận đau nhói choáng váng, hai bàn tay nắm chặt nổi lên từng gân xanh và mạch máu rõ ràng.

- "Sao không phải là cả hai mà chỉ được chọn một....?"

Mười phút sau...

Bác sĩ đi tới, nhìn thân thể hấn đổ gục trên chiếc ghế trước cửa phòng phẫu thuật chỉ biết lắc đầu...ông trời đúng là trêu người mà.

- "Cậu trả lời được chưa?"

Nghe tiếng gọi của bác sĩ, hấn giật mình đứng dậy.

- "Không thể cứu được cả vợ con tôi sao?"

Bác sĩ lắc đầu.

- "Thật xin lỗi...không thể".

- "VẬY...cứu vợ tôi đi, con thì còn có thể có đứa khác, tôi không thể để cô ấy chết".

Mấy: vài chương nữa kết truyện rồi

Bạn đang đọc truyện *Cảm Dục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Nói xong câu ấy, tim hắn như đè nặng cả ngàn tảng đá, đứa con của cô và hắn...còn chưa kịp nhìn cảnh đời mà phải chết. Hắn tàn nhẫn với đứa bé nhưng hắn không muốn mất cô. Dòng suy nghĩ liền bị cắt đứt bởi tiếng chuông điện thoại làm hắn thức tỉnh.

- "Chuyện gì?".

- "...".

- "Nực cười, làm mọi cách khiến công ty hắn phá sản đi, còn hắn...tôi sẽ tự tay xử lý".

- "...".

- "Được".

Người bên kia nói xong, hắn tắt máy, đôi mắt đỏ ngầu đầy tức giận, bàn tay nắm chặt như muốn bóp vỡ chiếc điện thoại trên tay.

- "Lạc Dương...mày thật đen đui khi động vào vợ tao".

- "Lũ vô tích sự".

Lạc Dương ném điều thuốc trên tay xuống đất, sau gáy khẽ đau nhức làm anh cau mày.

- "Chỉ một con đàn bà cũng không bắt được".

Từng con giận dữ của anh làm lũ bảo tiêu sợ hãi cúi gầm mặt xuống.

- "Cút hết".

Nhìn lũ bảo tiêu đã đi hết, anh năm phịch lên giường, tay che đi đôi mắt xót xa của mình.

- "Lạc Dương...sao chuyện gì mày cũng thua thật thảm hại, mối thù vẫn chưa trả xong.

Tại bệnh viện, hắn đã ngồi chờ suốt hai tiếng đồng hồ nhưng bác sĩ vẫn chưa ra, từng con mệt mỏi đánh ập vào hắn.

Cuối cùng bác sĩ cũng ra nhưng trên tay là một đứa bé khiến hắn hốt hoảng.

- "Tại...tại...sao? Vợ tôi...".

Bác sĩ chỉ lắc đầu, đưa đứa bé cho hắn.

- "Vợ anh trước lúc hôn mê cầu xin chúng tôi phải cứu đứa bé, cũng thật may mắn, cô ấy không chết nhưng lại phải sống thực vật, phần trăm tỉnh dậy rất nhỏ, phải chờ sự kiên cường của cô ấy sao đã...tôi xin lỗi".

Nhìn bác sĩ quay lưng đi, nhìn đứa bỏ đó hôn trên tay, nước mắt hắn rơi xuống.

- "Tại sao? Tại sao?".

Chạy vội vào phòng cấp cứu, hắn lại chỗ cô đang nằm trên giường, đôi mắt cô khép chặt.

- "Tiểu Lan...em tỉnh đi, nhìn con chúng ta...em mau nhìn bảo bảo một chút đi...chúng ta liền một gia đình ba người đi chơi...anh và em cũng sẽ đi đăng ký kết hôn...Tiểu Lan...".

Tiếng hét làm đứa bé giật mình thức giấc khóc lớn, hấn chỉ biết dỗ lấy đứa bé, nước mắt chẳng ngăn nổi. Người ta nói đàn ông khóc rất yếu đuối nhưng hấn chẳng thể nào mạnh mẽ vào lúc này được nữa.

- "Tiểu Ngôn".

Mẹ hấn bước vào nhìn thấy cô đang nằm rồi nhìn con mình ôm đứa bé mà lòng thầm cười nhạo.

- "Vừa lòng mẹ chưa?".

Hấn tức giận quát làm bà sợ hãi không thôi.

- "Vì con tiện nhân này mà con dám quát mẹ?".

- "Tiện nhân? Cái gì là tiện nhân? Bà...chẳng phải lúc trước bà cũng là người hầu sao? Thân phận bà hơn gì cô ấy?".

- "Con...".

Nghe hấn thay đổi cách xưng hô còn lời kéo lại quá khứ của mình, bà không khỏi tức giận. Đây là đứa con luôn nhất nhất nghe lời của bà sao? Chỉ vì con tiện nhân này mà hấn dám quát bà, bà hận không thể lôi cô dậy đánh một trận. Đến giờ phút này đầu óc bà vẫn mê mụ vì vinh hoa, nhà bà đâu có thiếu nhưng càng nhiều lại càng muốn nhiều hơn.

- "Giờ thì nà ra khỏi đây".

Hấn chỉ ra cửa.

- "Con dám...".

- "Gì mà tôi không dám".

- "Con sẽ phải hối hận".

- "Hối hận? Bà mới chính là người phải hối hận".

Con tức giận tới đỉnh điểm, hấn chẳng làm chủ được bản thân, giờ đây hấn như không còn là bản thân hấn nữa.

Mẹ hấn cũng tức giận bước ra khỏi phòng, bà biết lúc này đáng lẽ không nên tới đây, cũng vì ả tính nhân kia.

Bạn đang đọc truyện *Cấm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

"Bốp".

Tiếng của một vật cứng va chạm vang lên trong căn phòng nhỏ, những người xung quanh run rẩy nhìn lão đại của mình đang đánh một người đáng bị đánh.

Lạc Dương hai tay bị trói, đôi mắt hấn học nhìn Tiểu Ngôn rồi phun ra chút máu trong miệng xuống đất, khuôn mặt tuần tú bị che lấp bởi máu tóc nâu mềm rồi loạn khiến anh càng tỏ ra thật ma mị.

- "Mày biết vì sao bị đánh không?".

Ném chiếc gậy xuống đất, hấn nói lỏng cả vật rồi ngồi phịch xuống ghế, tay nâng ly rượu bên cạnh uống một ngụm.

- "Ha...không ngờ thiếu gia Từ Tiểu Ngôn đây lại giờ trò bi ối thế này".

Lạc Dương cười lớn, hai tay bị trói chặt đằng sau khó chịu nhúc nhích.

- "Mày cũng biết hai chữ "bi ối" sao? Mày bắt vợ tao giam giữ thì không phải là bi ối hay là khốn nạn?".

Hấn ném ly rượu xuống đất một cách tức giận.

- "Như thế đã là gì...chuyện của vợ mày chỉ là một phần nhỏ trong chuyện gia đình mày làm cách 15 năm với gia đình tao".

Nói xong câu ấy, cả người Lạc Dương run rẩy, cái quá khứ chết tiệt ấy đã đeo bám anh suốt 15 năm trời. Nếu gia đình anh không bị gia đình hắn làm vậy thì giờ này chắc anh cũng đã là một thiếu gia bình thường như bao người mà thừa kế sản nghiệp của gia đình rồi. Sự thù hận ấy khắc sâu trong lòng khiến đầu anh lúc nào cũng hiện lên hai chữ "trả thù".

- "Chuyện 15 năm trước?".

Hắn bắt ngờ trước câu nói của anh, 15 năm trước xảy ra chuyện gì?

- "Đúng..15 năm trước, nếu ba mẹ mày không hãm hại gia đình tao thì giờ tao cũng đã có cuộc sống yên ổn như mày".

Anh gào lên, đôi mắt đỏ ngầu đầy căm tức.

- "...".

Đến lúc này, hắn chẳng biết nói gì nữa, sự thật đã như vậy thì làm sao chối cãi được.

Thả lỏng cơ thể, hắn bước từng bước nhẹ nhàng đi về phía trước, ra khỏi căn nhà hoang tàn đó. Đi được một lúc, hắn mới giật mình thì đã đứng trước bệnh viện.

Bước vào phòng dành cho trẻ sinh non, lại gần lồng kính, nhìn đứa bé càng ngày càng giống cô làm hắn nhớ cô không thôi. Đến khi nào cô mới chịu tỉnh dậy chứ?

5 năm sau...

- "Bảo bối, mau lại đây".

Hắn dang rộng vòng tay, đôi mắt nhu hòa nhìn đứa bé đang lon ton chạy tới.

- "Baba, con muốn gặp mama...mấy đứa bạn nói con không có mama...".

Từ Minh Hân cúi gằm mặt xuống, hai tay bấu chặt vào vai hắn buồn bã.

- "Bây giờ chúng ta đi gặp mama con nhé".

- "Thật sao?".

- "Thật".

- "Vâng".

Tiểu Lan, chờ anh.

#Hoàn

P/s: Khi nào rảnh mình sẽ viết Phiên Ngoại làm rõ các nhân vật trong truyện.

Bạn đang đọc truyện *Cám Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Phiên ngoại 1

Trao đứa bé cho bà quản gia, hắn ôm bé cô lên phòng.

- "Anh tính làm gì em? Em mới khỏe lại được ba ngày thôi đó".

Nghe cô nói thế, hắn cười híp mắt.

- "Ngủ lâu như vậy thì hắn là em đã khỏe lâu rồi chứ không phải mới tỉnh lại".

- "Nhưng...".

- "Anh muốn a~".

Nói xong, hắn chôn mặt vào cổ cô làm mặt cô đỏ một mảng, hai cánh tay ôm chặt vai hắn. Người đàn ông của cô thật lưu manh.

- "Úm...Tiểu...Ngôn...".

Từng lời nói của cô bị hắn nuốt hết vào cổ họng, hai bàn tay khao khát nhào nặn từng vùng nhạy cảm của cô. Đôi mắt người con gái ướt át nhìn hắn, đôi má đỏ lựng từ bao giờ đem đến cho hắn rạo rực, hắn muốn đem cô áp vào thân thể mình mãi mãi.

- "Tiểu Lan...anh yêu em".

Đem những lời mà lúc trước chẳng thể nói, hắn coi bỏ những vướng mắc trên cơ thể cả hai.

Hôn sâu vào đôi môi cô, hắn đắm chìm trong hạnh phúc, từng đợt đưa đẩy khiến hắn ngơ ngai những ngày tháng cô còn nơi bệnh viện.

Cô thật hạnh phúc, trái tim người cô yêu cuối cùng cũng nói ra lời thật lòng.

Cô mãi nguyện với cuộc sống hiện tại, một nhà ba người vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Cắm Dục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.